

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

βίβλος γενέσεως ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ δαβὶδ υἱοῦ ἀβραάμ. ἀβραάμ **1***, **2**
ἐγέννησεν τὸν ἰσαάκ ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰακώβ ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν
τὸν ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν φαρέζ **3**
καὶ τὸν ζαρὰ ἐκ τῆς θαμάρ φαρέζ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἔσρώμ ἔσρώμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν ἄράμ. ἄράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀμιναδάβ ἀμιναδάβ δὲ **4**
ἐγέννησεν τὸν ναασσών ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν σαλμών. σαλμών δὲ **5***
ἐγέννησεν τὸν βοόζ ἐκ τῆς ῥαχάβ βοόζ δὲ ἐγέννησεν τὸν ὠβήδ ἐκ τῆς
ῥούθ ὠβήδ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰεσσαί. ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν δαβὶδ τὸν **6***
βασιλέα δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησεν τὸν σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ οὐ-
ριου. σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν ῥοβοάμ ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀβιά **7***
ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀσά. ἀσά δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰωσαφάτ ἰωσαφάτ δὲ **8***
ἐγέννησεν τὸν ἰωράμ ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ὄζιαν. ὄζιαν δὲ ἐγέννησεν **9**
τὸν ἰωθαάμ ἰωθαάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀχάζ ἀχάζ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἐζε-
κίαν. ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν μανασσῆ μανασσῆ δὲ ἐγέννησεν τὸν **10***
ἀμών ἀμών δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰωσίαν. ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰεχονίαν **11**
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος. μετὰ δὲ τὴν **12**
μετοικεσίαν βαβυλῶνος ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν σαλαθιήλ σαλαθιήλ δὲ
ἐγέννησεν τὸν ζοροβαβέλ. ζοροβαβέλ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀβιούδ ἀβιούδ **13***
δὲ ἐγέννησεν τὸν ἔλιακειμ ἔλιακειμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀζώρ. ἀζώρ δὲ **14***
ἐγέννησεν τὸν σαδώκ σαδώκ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἀχειμ ἀχειμ δὲ ἐγέννησεν
τὸν ἐλιούδ. ἐλιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἐλεάζαρ ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν **15**
ματθάν ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰακώβ. ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν ἰωσήφ **16**
τὸν ἄνδρα μαρίας ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἰησοῦς ὁ λεγόμενος χριστός. πᾶσαι **17***

1 **v.1** βίβλος γενεσεως ἰησου χριστου υιου δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} υιου αβρααμ. **v.5** σαλμων δε εγεννησεν τον βοεζ^ν βοοζ^{τ.μ.κ} εκ της ραχαβ βοεζ^ν βοοζ^{τ.μ.κ} δε εγεννησεν τον ιωθηδ^ν ωθηδ^{τ.μ.κ} εκ της ρουθ ιωθηδ^ν ωθηδ^{τ.μ.κ} δε εγεννησεν τον ιεσσαι. **v.6** ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} τον βασιλεα δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} δε ο^{τ.μ.κ} βασιλευς^{τ.μ.κ} εγεννησεν τον σολομωνα^{μ.ν} σολομωντα^{τ.κ} εκ της του ουριου. **v.7** σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν. **v.8** ασαφ^ν ασα^{τ.μ.κ} δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν. **v.10** εξεκιας δε εγεννησεν τον μανασση μανασσης δε εγεννησεν τον αμωζ^ν αμων^{τ.μ.κ} αμωζ^ν αμων^{τ.μ.κ} δε εγεννησεν τον ιωσιαν. **v.13** ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ^ν ελιακειμ^{τ.μ.κ} ελιακειμ^ν ελιακειμ^{τ.μ.κ} δε εγεννησεν τον αζωρ. **v.14** αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχιμ^ν αχειμ^{τ.μ.κ} αχιμ^ν αχειμ^{τ.μ.κ} δε εγεννησεν τον ελιουδ.

οἷν αἱ γενεαὶ ἀπὸ ἀβραάμ ἕως δαβὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ δα-
 βίδ ἕως τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ τῆς
 18* μετοικεσίας βαβυλῶνος ἕως τοῦ χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. τοῦ δὲ
 ἰησοῦ χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐ-
 τοῦ μαρίας τῷ ἰωσήφ πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα
 19* ἐκ πνεύματος ἁγίου. ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων
 20* αὐτὴν παραδειγματίσαι ἐβουλήθη λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν. ταῦτα δὲ
 αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων
 ἰωσήφ υἱὸς δαβὶδ μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν μαριάμ τὴν γυναῖκά σου τὸ
 21 γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος ἔστιν ἁγίου. τέξεται δὲ υἷόν καὶ
 καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ
 22* τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
 23 τοῦ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος. ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ
 ἔξει καὶ τέξεται υἷόν καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμμανουήλ ὃ ἔστιν
 24* μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. διεγερθεὶς δὲ ὁ ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ
 ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ παρέλαβεν
 25* τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν ἕως οὗ ἔτεκεν τὸν υἷόν
 αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν.

2 τοῦ δὲ ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν βηθλέεμ τῆς ἰουδαίας ἐν ἡμέραις ἠρώ-
 δου τοῦ βασιλέως ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς ἱεροσό-
 2 λυμα. λέγοντες ποῦ ἔστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων εἶδομεν
 γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
 3* ἀκούσας δὲ ἠρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καὶ πᾶσα ἱεροσόλυμα μετ'
 4 αὐτοῦ. καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ
 5* ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ἐν
 6 βηθλέεμ τῆς ἰουδαίας οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου. καὶ

v.17 πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαυιδ^{μλ.ν} δαβιδ^{τ.κ} γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ^{μλ.ν} δαβιδ^{τ.κ} εως της μετοικεσιαι βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιαι βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες. **v.18** του δε ιησου χριστου η γενεσις^ν γεννησις^{τ.μλ.κ} ουτως ην μνηστευθεισης γαρ^{τ.μλ.κ} της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πρην η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου. **v.19** ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη θελων αυτην δειγματισαι^ν παραδειγματισαι^{τ.μλ.κ} εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην. **v.20** ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιος δαυιδ^{μλ.ν} δαβιδ^{τ.κ} μη φοβηθης παραλαβειν μαριαν^ν μαριαμ^{τ.μλ.κ} την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματος εστιν αγιου. **v.22** τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του^{τ.μλ.κ} κυριου δια του προφητου λεγοντος. **v.24** εγερθεις^ν διεγερθεις^{τ.μλ.κ} δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου. **v.25** και ουκ εγινωσκεν αυτην εως ου ετεκεν τον^{τ.μλ.κ} υιον αυτης^{τ.μλ.κ} τον^{τ.μλ.κ} πρωτοτοκον^{τ.μλ.κ} και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν. **2 v.3** ακουσας δε ηρωδης^{τ.μλ.κ} ο βασιλευς ηρωδης^ν εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου. **v.5** οι δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μλ.κ} αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιαις ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου.

σύ βηθλέεμ γῆ ιούδα οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν ιούδα ἐκ
 σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν ἰσ-
 ραήλ. τότε ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν 7
 τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. καὶ πέμπσας αὐτοὺς εἰς βηθλέεμ 8*
 εἶπεν πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου ἐπὶ δὲ εὔρητε
 ἀπαγγείλατέ μοι ὅπως καγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαν- 9*
 τες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ
 προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. ἰδόντες δὲ τὸν 10
 ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν 11*
 εὔρον τὸ παιδίον μετὰ μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ πεσόντες προσεκύ-
 νησαν αὐτῷ καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ
 δῶρα χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν. καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ 12
 μὴ ἀνακάμψαι πρὸς ἡρώδη δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν
 αὐτῶν. ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' 13
 ὄναρ τῷ ἰωσήφ λέγων ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐ-
 τοῦ καὶ φεῦγε εἰς αἴγυπτον καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι μέλλει γὰρ
 ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν 14
 τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς αἴγυπτον.
 καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς ἡρώδου ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ 15*
 κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος ἐξ αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.
 τότε ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν καὶ ἀπο- 16*
 στείλας ἀνείλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν βηθλέεμ καὶ ἐν πάσιν τοῖς
 ὀρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν
 παρὰ τῶν μάγων. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ ἱερεμίου τοῦ προφήτου 17*
 λέγοντος. φωνὴ ἐν ῥαμὰ ἠκούσθη θρηῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς 18*
 πολὺς ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆ-
 ναι ὅτι οὐκ εἰσὶν. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου 19*

v.8 και πεμπσας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ακριβως^{T.μ.κ} εξετασατε ακριβως^v περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω. **v.9** οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εσταθη^v εστη^{T.μ.κ} επανω ου ην το παιδιον. **v.11** και ελθοντες εις την οικιαν ειδον^{κ.μ.ν} ευρον^T το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιθον και σμυρναν. **v.15** και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του^{T.μ.κ} κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου. **v.16** τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασι^v πασιν^{T.μ.κ} τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων. **v.17** τοτε επληρωθη το ρηθεν δια^v υπο^{T.μ.κ} ιερεμιου του προφητου λεγοντος. **v.18** φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνης^{T.μ.κ} και^{T.μ.κ} κλαυθμος και οδυρμος πολυς ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηται οτι ουκ εισιν. **v.19** τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου φαινεται^v κατ οναρ φαινεται^{T.μ.κ} τω ιωσηφ εν αιγυπτω.

20 κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ ἰωσήφ ἐν αἰγύπτῳ. λέγων ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ
 παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύου εἰς γῆν ἰσραὴλ τεθνήκασιν
 21* γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ
 22* παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν ἰσραὴλ. ἀκούσας δὲ
 ὅτι ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς ἰουδαίας ἀντὶ ἠρώδου τοῦ πατρὸς αὐ-
 τοῦ ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ
 23* μέρη τῆς γαλιλαίας. καὶ ἔλθων κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην ναζαρέτ
 ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι ναζωραῖος κληθήσεται.

3 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς κηρῦσ-
 2* σων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰουδαίας. καὶ λέγων μετανοεῖτε ἤγγικεν γὰρ ἡ
 3* βασιλεία τῶν οὐρανῶν. οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθὲς ὑπὸ ἡσαΐου τοῦ προ-
 φήτου λέγοντος φωνῆ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου
 4* εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ὁ ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα
 αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐ-
 5 τοῦ ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. τότε ἐξεπορεύετο
 πρὸς αὐτὸν ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ
 6* ἰορδάνου. καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι
 7 τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων
 ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς γεννήματα ἐχιδνῶν τίς
 8* ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς. ποιήσατε οὖν καρ-
 9 πούς ἄξιους τῆς μετανοίας. καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς πατέρα
 ἔχομεν τὸν ἀβραάμ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τού-
 10* των ἐγεῖραι τέκνα τῷ ἀβραάμ. ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν
 δένδρων κεῖται πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπεται
 11* καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν
 ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστὶν οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς

v.21 ο δε εγερθεεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και εισηλθεν^v ηλθεν^{T.M.K} εις γην
 ισραηλ. **v.22** ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει επι^{T.M.K} της ιουδαίας αντι ηρωδου^{T.M.K} του
 πατρος αυτου ηρωδου^v εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της
 γαλιλαιας. **v.23** και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρεθ^K ναζαρετ^{T.M.V} οπως πληρωθη
 το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται. **3 v.2** [και]^v και^{T.M.K} λεγων μετανοειτε
 ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων. **v.3** ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις δια^v υπο^{T.M.K} ησαιου του
 προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους
 αυτου. **v.4** αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι
 την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου^{T.M.K} ην αυτου^v ακριδες και μελι αγριον. **v.6** και εβαπτιζοντο εν
 τω ιορδανη ποταμω^v υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων. **v.8** ποιησατε ουν καρπον^{M.V}
 καρπους^{T.K} αξιον^{M.V} αξιους^{T.K} της μετανοιας. **v.10** ηδη δε και^{T.M.K} η αξινη προς την ριζαν των
 δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπεται και εις πυρ βαλλεται. **v.11** εγω
 μιν βαπτιζω^{T.M.K} υμας βαπτιζω^v εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου
 εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και^{T.K.V}
 πυρι^{T.K.V}.

τὰ ὑποδήματα βαστάσαι αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυ-
 ρί. οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ 12
 καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει
 πυρὶ ἀσβέστω. τότε παραγίνεται ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐπὶ τὸν 13
 ἰορδάνην πρὸς τὸν ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰωάννης 14
 διεκώλυεν αὐτὸν λέγων ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι καὶ σὺ
 ἔρχῃ πρὸς με. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἄφες ἄρτι οὐ- 15
 τως γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην τότε ἀφήσιν
 αὐτόν. καὶ βαπτισθεὶς ὁ ἰησοῦς ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἰδοὺ 16*
 ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδεν τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ καταβαί-
 νον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν 17
 οὐρανῶν λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα.

τότε ὁ ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος πειρασθῆναι 4
 ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας 2*
 τεσσαράκοντα ὕστερον ἐπεινάσεν. καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶ- 3*
 πεν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. ὁ δὲ 4*
 ἀποκριθεὶς εἶπεν γέγραπται οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος ἀλλ'
 ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. τότε παραλαμβάνει 5*
 αὐτόν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἵστησιν αὐτόν ἐπὶ τὸ πτερύγιον
 τοῦ ἱεροῦ. καὶ λέγει αὐτῷ εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτὸν κάτω γέ- 6
 γραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν
 ἄρουσίν σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἔφη αὐτῷ ὁ 7
 ἰησοῦς πάλιν γέγραπται οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. πάλιν 8
 παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν καὶ δείκνυσιν
 αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν. καὶ λέγει 9*
 αὐτῷ ταῦτα πάντα σοι δώσω ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. τότε λέγει 10*
 αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὕπαγε σατανᾶ γέγραπται γὰρ κύριον τὸν θεόν σου προ-
 σκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. τότε ἀφήσιν αὐτόν ὁ διάβολος 11
 καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς 12*

v.16 καὶ ^{Τ.Μ.Κ} βαπτισθεὶς δε^Υ ὁ ἰησοῦς ανεβη^{Τ.Μ.Κ} εὐθύς ανεβη^Υ ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἰδοὺ
 ηνεώχθησαν^Υ ἀνεώχθησαν^{Τ.Μ.Κ} [αὐτῷ]^Υ αὐτῷ^{Τ.Μ.Κ} οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδεν [το]^Υ το^{Τ.Μ.Κ} πνεῦμα [του]^Υ
 τοῦ^{Τ.Μ.Κ} θεοῦ καταβαίνον ὡσεὶ περιστερὰν [καὶ]^Υ καὶ^{Τ.Μ.Κ} ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. **4 v.2** καὶ νηστευ-
 σας ἡμέρας τεσσαράκοντα^Υ τεσσαράκοντα^{Τ.Μ.Κ} καὶ νύκτας τεσσαράκοντα^Υ τεσσαράκοντα^{Τ.Μ.Κ} ὕστερον
 ἐπεινάσεν. **v.3** καὶ προσελθὼν αὐτῷ^{Τ.Μ.Κ} ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ^Υ εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ εἰπε ἵνα οἱ λίθοι
 οὗτοι ἄρτοι γένωνται. **v.4** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν γέγραπται οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ὁ^Υ ἄνθρωπος
 ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. **v.5** τότε παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος
 εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἵστησιν^Υ ἵστησιν^{Τ.Μ.Κ} αὐτόν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ. **v.9** καὶ εἶπεν^Υ
 λέγει^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ ταῦτα πάντα^{Τ.Μ.Κ} σοι πάντα^Υ δώσω ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. **v.10** τότε λέγει
 αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὕπαγε ὀπισω^Μ μου^Μ σατανᾶ γέγραπται γὰρ κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ
 αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

13* ὅτι ἰωάννης παρεδόθη ἀνεχώρησεν εἰς τὴν γαλιλαίαν. καὶ καταλιπὼν
 τὴν ναζαρέτ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς καπερναοῦμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν
 14 ὀρίοις ζαβουλῶν καὶ νεφθαλείμ. ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ
 15* προφήτου λέγοντος. γῆ ζαβουλῶν καὶ γῆ νεφθαλείμ ὁδὸν θαλάσσης
 16* πέραν τοῦ ἰορδάνου γαλιλαία τῶν ἐθνῶν. ὁ λαὸς ὁ καθηήμενος ἐν σκό-
 τει εἶδε φῶς μέγα καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς
 17 ἀνέτειλεν αὐτοῖς. ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν με-
 18* τανοεῖτε ἡγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. περιπατῶν δὲ ὁ ἰησοῦς
 παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς σίμωνα τὸν λεγό-
 μενον πέτρον καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμφίβληστρον
 19 εἰς τὴν θάλασσαν ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς δεῦτε ὀπίσω μου
 20 καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα
 21 ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς
 ἰάκωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ
 μετὰ ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν καὶ
 22 ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐ-
 23* τῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ περιήγεν ὅλην τὴν γαλιλαίαν ὁ ἰησοῦς
 διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρῦσσειν τὸ εὐαγγέλιον τῆς
 βασιλείας καὶ θεραπέυων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
 24* καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν συρίαν καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ
 πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομέ-
 νους καὶ δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς καὶ
 25 ἐθεράπευσεν αὐτούς. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς γα-
 λιλαίας καὶ δεκαπόλεως καὶ ἱεροσολύμων καὶ ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ
 ἰορδάνου.

5* ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προ-

v.12 ακουσας δε ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ} οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν. **v.13** και καταλιπων την ναζαρα^ν ναζαρεθ^κ ναζαρετ^{Τ.Μ} ελθων κατωκησεν εις καφαρναουμ^ν καπερναουμ^{Τ.Μ.Κ} την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλιμ^ν νεφθαλειμ^{Τ.Μ.Κ}. **v.15** γη ζαβουλων και γη νεφθαλιμ^ν νεφθαλειμ^{Τ.Μ.Κ} οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων. **v.16** ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδεν^Μ ειδε^{Τ.Κ} φως ειδεν^ν μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις. **v.18** περιπατων δε ο^{Τ.Κ} ιησους^{Τ.Κ} παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις. **v.23** και περιηγεν εν^ν ολη^ν τη^ν γαλιλαια^ν ολην^{Τ.Μ.Κ} την^{Τ.Μ.Κ} γαλιλαιαν^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ} διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσειν το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω. **v.24** και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανοις συνεχομενους [και]^ν και^{Τ.Μ.Κ} δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτους. **5**

σῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδα- 2
σκεν αὐτοὺς λέγων. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν 3
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακλη- 4
θήσονται. μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν. 5
μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτα- 6
σθήσονται. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. μακάριοι 7, 8
οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. μακάριοι οἱ εἰρηνο- 9
ποιοὶ ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται. μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν 10
δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. μακάριοί ἐστε 11*
ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἰπῶσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ’
ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς 12
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς
πρὸ ὑμῶν. ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ ἐν τίνι 13*
ἀλισθήσεται εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου οὐ δύναται πόλις 14
κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν 15
αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον ἀλλ’ ἐπὶ τὴν λυχνίαν καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ
οἰκίᾳ. οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὅπως 16
ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφή- 17
τας οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ἕως 18
ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ
ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται. ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντο- 19
λῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους ἐλάχιστος
κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅς δ’ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ
οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. λέγω γὰρ ὑμῖν 20*
ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ
φαρισαίων οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ἠκούσατε 21
ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις οὐ φονεύσεις ὅς δ’ ἂν φονεύσῃ ἔνοχος ἔσται τῇ
κρίσει. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκὴ 22*

v.1 ἰδὼν δε τοὺς οχλοὺς ανεβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσήλθαν^v προσήλθον^{T.M.K} αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **v.11** μακάριοι ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἰπῶσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα^{T.M.K} καθ’ ὑμῶν [ψευδομενοὶ]^v ψευδομενοὶ^{T.M.K} ἕνεκεν ἐμοῦ. **v.13** ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς ἐὰν δε τὸ ἄλας μωρανθῇ ἐν τίνι ἀλισθήσεται εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἐτι εἰ μὴ βληθῆν^v βληθῆναι^{T.M.K} ἔξω καὶ^{T.M.K} καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. **v.20** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν^v ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν^{T.M.K} πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **v.22** ἐγὼ δε λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκὴ^{T.M.K} ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει ὅς δ’ ἂν εἰπῇ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ βρακα ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ ὅς δ’ ἂν εἰπῇ μωρε ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γενναν τοῦ πυρός.

ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει ὡς δ' ἂν εἶπη τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά ἔνοχος ἔσται
 τῷ συνεδρίῳ ὡς δ' ἂν εἶπη μωρέ ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
 23* ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάκει μνησθῆς
 24 ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ. ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν
 τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὑπάγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου καὶ τότε
 25* ἔλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἕως
 ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ
 26 καὶ ὁ κριτῆς σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. ἀμὴν
 λέγω σοι οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.
 27*, 28* ἤκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις οὐ μοιχεύσεις. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι
 29 πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν
 29 ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε ἔξλε
 αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν
 30* σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν. καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεῖρ
 σκανδαλίζει σε ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ συμφέρει γάρ σοι ἵνα
 ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν.
 31* ἐρρέθη δὲ ὅτι ὡς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.
 32* ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὡς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λό-
 γου πορνείας ποιεῖ αὐτήν μοιχᾶσθαι καὶ ὡς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ
 33 μοιχᾶται. πάλιν ἤκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις οὐκ ἐπιορκήσεις
 34 ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι
 35 ὅλως μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ. μήτε ἐν τῇ γῆ ὅτι
 ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ μήτε εἰς ἱεροσόλυμα ὅτι πόλις ἐστὶν
 36* τοῦ μεγάλου βασιλέως. μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης ὅτι οὐ δύνασαι
 37 μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι. ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ ναὶ οὐ
 38 οὐ τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν. ἤκούσατε ὅτι ἐρρέθη
 39* ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν

v.23 εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και ^{μη} εκει ^{μη} κακει^{τ.κ.ν} μνησθης οτι ο
 αδελφος σου εχει τι κατα σου. **v.25** ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εως ουτου ει μετ^ν αυτου^ν εν τη
 οδω μετ^{τ.μη.κ} αυτου^{τ.μη.κ} μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε ^{τ.μη.κ} παραδω^{τ.μη.κ}
 τω υπηρετη και εις φυλακην βληθηση. **v.27** ηκουσατε οτι ερρεθη τοις^{τ.κ} αρχαιοις^{τ.κ} ου μοιχευσεις.
v.28 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι αυτην^{μη.ν} αυτης^{τ.κ} ηδη εμοιχευ-
 σεν αυτην εν τη καρδια αυτου. **v.30** και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλίζει σε εκκοψον αυτην και βαλε
 απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη^{τ.μη.κ} εις
 γεενναν απελθη^ν. **v.31** ερρεθη δε οτι^{τ.μη.κ} ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον.
v.32 εγω δε λεγω υμιν οτι πας^ν ος^{τ.μη.κ} ο^ν αν^{τ.μη.κ} απολυων^ν απολυση^{τ.μη.κ} την γυναικα αυτου πα-
 ρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχευθηναι^ν μοιχασθαι^{τ.μη.κ} και ος εαν απολελυμενην γαμηση
 μοιχαται. **v.36** μητε εν τη κεφαλη σου ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκη ποιησαι^ν η μελαιναν
 ποιησαι^{τ.μη.κ}. **v.39** εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπιζει^ν ραπισει^{τ.μη.κ}
 εις^ν επι^{τ.μη.κ} την δεξιαν [σου]^{μη} σου^{τ.κ} σιαγονα [σου]^ν στρεφον αυτω και την αλλην.

μή ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σι-
γόνα στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην. καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν 40
χιτῶνά σου λαβεῖν ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον. καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει 41
μίλιον ἐν ὑπαγε μετ' αὐτοῦ δύο. τῷ αἰτοῦντί σε δίδου καὶ τὸν θέλοντα 42*
ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῆς. ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη ἀγαπή- 43
σεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν 44*
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς καλῶς
ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων
ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς. ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν 45*
οὐρανοῖς ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ
βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας 46
ὑμᾶς τίνα μισθὸν ἔχετε οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. καὶ ἐὰν 47*
ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον τί περισσὸν ποιεῖτε οὐχὶ καὶ οἱ
τελῶναι οὕτως ποιοῦσιν. ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡςπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν 48*
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν.

προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώ- 6*
πων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς εἰ δὲ μήγε μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ
ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην μὴ σαλπίσης 2
ἔμπροσθέν σου ὡςπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ
ἐν ταῖς ῥύμαις ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην μὴ γνώτω 3
ἢ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ σου. ὅπως ἦ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν 4*
τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς ἀποδώσει
σοι ἐν τῷ φανερῷ. καὶ ὅταν προσεύχη οὐκ ἔση ὡςπερ οἱ ὑποκριταὶ 5*
ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶ-
τες προσεύχεσθαι ὅπως ἂν φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι

v.42 τω αιτουντι σε δος^v διδου^{T.μ.κ} και τον θελοντα απο σου δανισασθαι^v δανεισασθαι^{T.μ.κ} μη αποστραφης. **v.44** εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε^{T.μ.κ} τους^{T.μ.κ} καταρωμενους^{T.μ.κ} υμας^{T.μ.κ} καλως^{T.μ.κ} ποιειτε^{T.μ.κ} τοις^μ τους^{T.κ} μισουσι^μ μισουντας^{T.κ} υμας^{T.μ.κ} και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων^{T.μ.κ} υμας^{T.μ.κ} και^{T.μ.κ} διωκοντων υμας. **v.45** οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν [τοις]^μ ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους. **v.47** και εαν ασπασησθε τους φιλους^μ αδελφους^{T.κ.v} υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι εθνικοι^v το^v αυτο^v τελωναι^{T.μ.κ} ουτως^{T.μ.κ} ποιοουσιν. **v.48** εσεσθε ουν υμεις τελειοι ως^v ωσπερ^{T.μ.κ} ο πατηρ υμων ο ουρανιος^v εν^{T.μ.κ} τοις^{T.μ.κ} ουρανοις^{T.μ.κ} τελειος εστιν. **6 v.1** προσεχετε [δε]^v την δικαιοσυνην^v ελεημοσυνην^{T.μ.κ} υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοις ει δε μη^v γε^v μηγε^{T.μ.κ} μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις. **v.4** οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτος^{T.μ.κ} αποδωσει σοι εν^{T.μ.κ} τω^{T.μ.κ} φανερω^{T.μ.κ}. **v.5** και οταν προσευχησθε^v προσευχη^{T.μ.κ} ουκ εσεσθε^v εση^{T.μ.κ} ως^v ωσπερ^{T.μ.κ} οι υποκριται οτι φιλοουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις γωνιαις των πλατειων εσωτες προσευχεσθαι οπως αν^{T.μ.κ} φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν οτι^{T.μ.κ} απεχουσιν τον μισθον αυτων.

6* ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν προσεύχη εἰσελθε εἰς τὸ τα-
 μιεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ
 κρυπτῷ καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φα-
 7* νερῷ. προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοὶ δοκοῦσιν
 8 γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε
 αὐτοῖς οἷδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι
 9 αὐτόν. οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 10* ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου γενηθήτω τὸ θέλημά
 11 σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός
 12* ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίε-
 13* μεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλὰ
 ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 14 καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ
 15* παραπτώματα αὐτῶν ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. ἐὰν
 δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν
 16* ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. ὅταν δὲ νηστεύητε μὴ γίνεσθε ὥσπερ
 οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φα-
 νῶσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσιν τὸν
 17 μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρό-
 18* σωπόν σου νίψαι. ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ
 πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ
 19 ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς
 γῆς ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ
 20 κλέπτουσιν. θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ ὅπου οὔτε σῆς
 οὔτε βρῶσις ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτου-
 21*, 22* σιν. ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν. ὁ

v.6 συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον^v ταμειον^{T.M.K.} σου και κλεισας την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν^{T.M.K.} τω^{T.M.K.} φανερω^{T.M.K.}. **v.7** προσευχομενοι δε μη βατταλογησητε^v βαττολογησητε^{T.M.K.} ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται. **v.10** ελθτω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της^{T.M.K.} γης. **v.12** και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ως και ημεις αφηκαμεν^v αφιεμεν^{T.M.K.} τοις οφειλεταις ημων. **v.13** και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου οτι^{T.M.K.} σου^{T.M.K.} εστιν^{T.M.K.} η^{T.M.K.} βασιλεια^{T.M.K.} και^{T.M.K.} η^{T.M.K.} δυναμις^{T.M.K.} και^{T.M.K.} η^{T.M.K.} δοξα^{T.M.K.} εις^{T.M.K.} τους^{T.M.K.} αιωνας^{T.M.K.} αμην^{T.M.K.}. **v.15** εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα^{T.M.K.} παραπτωματα^{T.M.K.} αυτων^{T.M.K.} ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων. **v.16** οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ως^v ωσπερ^{T.M.K.} οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν οτι^{T.M.K.} απεχουσιν τον μισθον αυτων. **v.18** οπως μη φανης τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυφαιω^v κρυπτω^{T.M.K.} και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυφαιω^v κρυπτω^{T.M.K.} αποδωσει σοι εν^{T.M.K.} τω^{T.M.K.} φανερω^{T.M.K.}. **v.21** οπου γαρ εστιν ο θησαυρος σου^v υμων^{T.M.K.} εκει εσται και η καρδια σου^v υμων^{T.M.K.}.

λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς
 ἦ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται. ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς 23
 ἦ ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος
 ἐστὶν τὸ σκότος πόσον. οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν ἢ γὰρ 24*
 τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἐτέ-
 ρου καταφρονήσει οὐ δύνασθε θεῶ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾶ. διὰ τοῦτο 25*
 λέγω ὑμῖν μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πῖντε μηδὲ τῷ
 σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ
 τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι οὐ 26
 σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας καὶ ὁ πατὴρ
 ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτὰ οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν. τίς 27
 δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πηχυν
 ἓνα. καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ 28*
 πῶς αὐξάνει οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ σολομῶν ἐν 29
 πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ 30
 ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως
 ἀμφιένυσσιν οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι. μὴ οὖν μεριμνήσητε 31
 λέγοντες τί φάγωμεν ἢ τί πῖωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα. πάντα γὰρ ταῦτα 32*
 τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων
 ἀπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύ- 33*
 νην αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσητε 34*
 εἰς τὴν αὔριον ἢ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἢ
 κακία αὐτῆς.

μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε. ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε 7, 2*
 καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. τί δὲ βλέπετε τὸ κάρ- 3
 φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ ἐν τῷ σῶ ὀφθαλμῷ δοκὸν
 οὐ κατανοεῖς. ἢ πῶς ἔρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ 4*

v.22 ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν η ο οφθαλμος σου απλους η^{τ.μ.κ} ολον το
 σωμα σου φωτεινον εσται. **v.24** ουδεις δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και
 τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και
 μαμωνα^{μ.ν} μαμμωνα^{τ.κ}. **v.25** δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε [η^ν
 και^{τ.μ.κ} τι πινετε]^ν πινετε^{τ.μ.κ} μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης
 και το σωμα του ενδυματος. **v.28** και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου
 πως αυξανουσιν^ν αυξανει^{τ.μ.κ} ου κοπιωσιν^ν κοπια^{τ.μ.κ} ουδε νηθουσιν^ν νηθει^{τ.μ.κ}. **v.32** παντα
 γαρ ταυτα τα εθνη επιζητουςιν^ν επιζητει^{τ.μ.κ} οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουρανιος οτι χρηζετε τούτων
 απαντων. **v.33** ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν [του^ν του^{τ.μ.κ} θεου]^ν θεου^{τ.μ.κ} και την δικαιοσυνην
 αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν. **v.34** μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον
 μεριμνησει τα^{τ.μ.κ} εαυτης αρκετον τη ημερα η κακια αυτης. **7 v.2** εν ω γαρ κριματι κρινετε
 κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται^{μ.ν} αντιμετρηθησεται^{τ.κ} υμιν. **v.4** η πως ερεις τω
 αδελφω σου αφες εκβαλω το καρφος εκ^ν απο^{τ.μ.κ} του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω
 σου.

5* τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ ἰδοῦ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου. ὑποκριτὰ
 6* ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκ-
 7* βαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. μὴ δῶτε τὸ ἅγιον
 8* τοῖς κυσίν μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων
 9* μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥή-
 10* ζωσιν ὑμᾶς. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε κρούετε
 11* καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει
 12* καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. ἢ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃν ἐὰν
 13* αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ. καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰ-
 14* τήσῃ μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ. εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα
 15* ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
 16* οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτουσίν αὐτόν. πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε
 17* ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς οὗτος γάρ
 18* ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης ὅτι πλα-
 19* τεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ
 20* πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. ὅτι στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη
 21* ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν.
 22* προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν
 23* ἐνδύμασιν προβάτων ἔσωθεν δὲ εἰσὶν λύκοι ἄρπαγες. ἀπὸ τῶν καρπῶν
 24* αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτοὺς μῆτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν ἢ
 25* ἀπὸ τριβόλων σῦκα. οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ
 26* τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. οὐ δύναται δένδρον
 27* ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς κα-
 28* λοὺς ποιεῖν. πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν ἐκκόπεται καὶ εἰς
 29* πῦρ βάλλεται. ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτοὺς. οὐ

v.5 υποκριτα εκβαλε πρωτον την^{Τ.Μ.Κ} δοκον^{Τ.Μ.Κ} εκ του οφθαλμου σου την^Υ δοκον^Υ και τοτε διαβλε-
 ψεις εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου. **v.6** μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε
 βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησουσιν^Υ καταπατησωσιν^{Τ.Μ.Κ}
 αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας. **v.9** η τις εστιν εξ υμων ανθρωπος ον
 αιτησει^Υ εαν^{Τ.Μ.Κ} αιτηση^{Τ.Μ.Κ} ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω. **v.10** η^Υ και εαν^{Τ.Μ.Κ}
 ιχθυον αιτησει^Υ αιτηση^{Τ.Μ.Κ} μη οφιν επιδωσει αυτω. **v.12** παντα ουν οσα εαν^Υ αν^{Τ.Μ.Κ} θελητε ινα
 ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται.
v.13 εισελθατε^Υ εισελθετε^{Τ.Μ.Κ} δια της στενης πυλης οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η απα-
 γουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης. **v.14** τι^{Μ.Υ} οτι^{Τ.Κ} στενη η πυλη
 και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην. **v.15** προ-
 σεχετε δε^{Τ.Μ.Κ} απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε
 εισιν λυκοι αρπαγες. **v.16** απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακαν-
 θων σταφυλας^Υ σταφυλην^{Τ.Μ.Κ} η απο τριβολων συκα. **v.20** αρα^Υ γε^Υ αραγε^{Τ.Μ.Κ} απο των καρπων
 αυτων επιγνωσεσθε αυτους. **v.21** ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των
 ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν τοις^Υ ουρανοις.

πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρα-
 νῶν ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. πολλοὶ 22*
 ἐρουῖσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ κύριε κύριε οὐ τῷ σῶ ὀνόματι προε-
 φητεύσαμεν καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν καὶ τῷ σῶ ὀνόματι
 δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν. καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε 23
 ἔγνων ὑμᾶς ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. πᾶς οὖν 24*
 ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ὁμοιώσω αὐ-
 τὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ ὅστις ὠκοδόμησεν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν.
 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ 25*
 προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔπεσεν τεθεμελιώτο γὰρ ἐπὶ τὴν
 πέτραν. καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐ- 26*
 τοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ ὅστις ὠκοδόμησεν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
 τὴν ἄμμον. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ 27
 ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπεσεν καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐ-
 τῆς μεγάλη. καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους 28*
 ἐξεπλήσσαντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδασχῇ αὐτοῦ. ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς 29*
 ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. 8*
 καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνη αὐτῷ λέγων κύριε ἐὰν θέλης δύνα- 2*
 σαί με καθαρῖσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ ὁ ἰησοῦς λέγων 3*
 θέλω καθαρῖσθητι καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει 4*
 αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὄρα μηδενὶ εἴπης ἀλλ' ὑπάγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ
 καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
 εἰσελθόντι δὲ τῷ ἰησοῦ εἰς καπερναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος 5*

v.22 πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι επροφητευσσαμεν^v
 προεφητευσσαμεν^{T.μη.κ} και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας
 εποιησαμεν. **v.24** πας ουν οστις ακουει μου τους λογους τουτους και ποιει αυτους ομοιωθησεται^v
 ομοιωσω^{T.μη.κ} αυτον^{T.μη.κ} ανδρι φρονιμω οστις ωκοδομησεν αυτου^v την οικιαν αυτου^{T.μη.κ} επι την
 πετραν. **v.25** και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσαν^v
 προσεπεσον^{T.μη.κ} τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν. **v.26** και πας ο
 ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν
 αυτου^v την οικιαν αυτου^{T.μη.κ} επι την αμμον. **v.28** και εγενετο οτε ετελεσεν^v συνετελεσεν^{T.μη.κ}
 ο ιησους τους λογους τουτους εξεπλησσαντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου. **v.29** ην γαρ διδασκων
 αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις αυτων^v. **8 v.1** καταβαντος^v καταβαντι^{T.μη.κ} δε
 αυτου^v αυτω^{T.μη.κ} απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι. **v.2** και ιδου λεπρος προσελθων^v
 ελθων^{T.μη.κ} προσεκυνη αυτω λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρῖσαι. **v.3** και εκτεινας την
 χειρα ηψατο αυτου ο^{T.μη.κ} ιησους^{T.μη.κ} λεγων θελω καθαρῖσθητι και ευθεως εκαθαρισθη αυτου η
 λεπρα. **v.4** και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπης αλλα^{μη.ν} αλλ^{T.κ} υπαγε σεαυτον δειξον τω
 ιερει και προσενεγκον^v προσενεγκε^{T.μη.κ} το δωρον ο προσεταξεν μωυσης^v μωυσης^{T.μη.κ} εἰς μαρτυ-
 ριον αυτοις. **v.5** εισελθοντος^v εισελθοντι^{T.μη.κ} δε αυτου^v αυτω^{μη} τω^{T.κ} ιησου^{T.κ} εις καφαρναουμ^v
 καπερναουμ^{T.μη.κ} προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον.

6 παρακαλῶν αὐτόν. καὶ λέγων κύριε ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ
 7* παραλυτικός δεινῶς βασανιζόμενος. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ ἐλ-
 8* θὼν θεραπεύσω αὐτόν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη κύριε οὐκ
 εἶμι ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς ἀλλὰ μόνον εἶπέ λόγον
 9 καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἶμι ὑπὸ ἐξουσίαν
 ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας καὶ λέγω τούτῳ πορεύθητι καὶ πορεύε-
 10* ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν
 11 ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. λέγω δὲ
 12 μετὰ ἄβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. οἱ δὲ
 υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσται
 13* ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τῷ ἑκα-
 τοντάρχῳ ὕπαγε καὶ ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ
 14 ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν πέτρου εἶδεν τὴν
 15* πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν. καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς
 αὐτῆς καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ὁ πυρετός καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτοῖς.
 16 ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς καὶ
 ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευ-
 17 σεν. ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος αὐτὸς
 18* τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς
 19 πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. καὶ προ-
 σελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ διδάσκαλε ἀκολουθήσω σοι ὅπου
 20 ἂν ἀπέρχῃ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν
 καὶ τὰ πτερινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ
 21* ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ
 22* κύριε ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ
 δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἀκολούθει μοι καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς
 23 ἑαυτῶν νεκροὺς. καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ

v.7 και λεγει αυτω ο ^{τ.μ.κ} ιησους ^{τ.μ.κ} εγω ελθων θεραπευσω αυτον. **v.8** και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογω ^{μ.ν} λογον ^{τ.κ} και ιαθησεται ο παις μου. **v.10** ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν παρ ^ν ουδενι ^ν τοσαυτην ^ν πιστιν ^ν ουδε ^{τ.μ.κ} εν τω ισραηλ τοσαυτην ^{τ.μ.κ} πιστιν ^{τ.μ.κ} ευρον. **v.13** και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη ^{μ.ν} εκατονταρχω ^{τ.κ} υπαγε και ^{τ.μ.κ} ως επιστευσας γεννηθητω σοι και ιαθη ο παις [αυτου] ^ν αυτου ^{τ.μ.κ} εν τη ωρα εκεινη. **v.15** και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτω ^{μ.ν} αυτοις ^{τ.κ}. **v.18** ιδων δε ο ιησους οχλον ^ν πολλους ^{τ.μ.κ} οχλους ^{τ.μ.κ} περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν. **v.21** ετερος δε των μαθητων [αυτου] ^ν αυτου ^{τ.μ.κ} ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου. **v.22** ο δε ιησους λεγει ^ν ειπεν ^{τ.μ.κ} αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους.

μαθηται αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ ὥστε τὸ 24
 πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. καὶ προ- 25*
 σελθόντες οἱ μαθηται αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες κύριε σῶσον ἡμᾶς
 ἀπολλύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι τότε ἐγερθεῖς 26
 ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. οἱ 27*
 δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες ποταπὸς ἐστὶν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι
 καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ. καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς 28*
 τὴν χώραν τῶν γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν
 μνημείων ἐξερχόμενοι χαλεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ
 τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. καὶ ἰδοὺ ἔκραζαν λέγοντες τί ἡμῖν καὶ σοὶ ἰησοῦ υἱέ 29*
 τοῦ θεοῦ ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς. ἦν δὲ μακρὰν ἀπ’ 30
 αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν 31*
 αὐτὸν λέγοντες εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέ-
 λην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑπάγετε οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπηλθον 32*
 εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων
 κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. οἱ δὲ 33
 βόσκοντες ἔφυγον καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ
 τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν 34*
 τῷ ἰησοῦ καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων
 αὐτῶν.

καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. καὶ 9*, 2*
 ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον καὶ ἰδὼν ὁ
 ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ θάρσει τέκνον ἀφέωνται
 σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς 3*
 οὗτος βλασφημεῖ. καὶ ἰδὼν ὁ ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν ἵνα 4*

v.25 καὶ προσελθόντες οἱ μαθηται αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες κύριε σῶσον ἡμᾶς ἀπολλυμεθα. **v.27** οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες ποταπὸς ἐστὶν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἀνεμοὶ καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ ὑπακούουσιν. **v.28** καὶ ἐλθόντος ἐλθόντι αὐτοῦ αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι χαλεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. **v.29** καὶ ἰδοὺ ἐκραζαν λέγοντες τί ἡμῖν καὶ σοὶ ἰησοῦ υἱέ τοῦ θεοῦ ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς. **v.31** οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς ἀποστείλον ἡμᾶς ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. **v.32** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑπάγετε οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπηλθον εἰς τοὺς χοίρους τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. **v.34** καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ ἰησοῦ καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. **9 v.1** καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. **v.2** καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον καὶ ἰδὼν ὁ ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ θάρσει τέκνον ἀφενται σοὶ ἁμαρτίαι σου. **v.3** καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν ἐν ἑαυτοῖς οὗτος βλασφημεῖ.

- 5* τί ὑμεῖς ἐνθυμείσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν ἔγχειραι καὶ περιπάτει.
- 6 ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ ἐγερθεὶς ἄρὸν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶς ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- 8* ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. καὶ παράγων ὁ ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον ματθαῖον λεγόμενον καὶ λέγει αὐτῷ
- 10 ἀκολούθει μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες
- 11* συνανέκειντο τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
- 12* ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους
- 14* ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἰωάννου λέγοντες διατί ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύσουσιν.
- 16 οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.
- 17* οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς εἰ δὲ μήγε ῥήγνυνται οἱ ἄσκοι καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἄσκοι ἀπολοῦνται ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς καὶ ἀμφοτέρα συντηροῦνται. ταῦτα

v.4 καὶ ἰδὼν ὁ ἰησοῦς τὰς ἐνθυμησεις αὐτῶν εἶπεν ἰνα^v ἰνα^{T.μ.κ} τί^{T.μ.κ} ὑμεῖς^{T.μ.κ} ἐνθυμείσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. **v.5** τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπεῖν ἀφιένται^v ἀφεωνταί^{T.μ.κ} σου^{μ.ν} σοι^{T.κ} αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν ἐγχειρ^v ἐγχειραι^{T.μ.κ} καὶ περιπάτει. **v.8** ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐφοβήθησαν^v ἐθαύμασαν^{T.μ.κ} καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. **v.9** καὶ παράγων ὁ ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον ματθαῖον^v ματθαῖον^{T.μ.κ} λεγόμενον καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολούθει μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. **v.11** καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι ἐλεγόν^v εἶπον^{T.μ.κ} τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ δια^{μ.ν} τί^{μ.ν} διατί^{T.κ} μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν. **v.12** ὁ δὲ ἰησοῦς^{T.μ.κ} ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς^{T.μ.κ} οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. **v.13** πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν ἔλεος^v ἐλεον^{T.μ.κ} θέλω καὶ οὐ θυσίαν οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ^{μ.ν} ἀλλ^{T.κ} ἁμαρτωλοὺς εἰς^{T.μ.κ} μετάνοιαν^{T.μ.κ}. **v.14** τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἰωάννου λέγοντες δια^{μ.ν} τί^{μ.ν} διατί^{T.κ} ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστεύομεν [πολλά]^v πολλὰ^{T.μ.κ} οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν. **v.17** οὐδε βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς εἰ δὲ μήγε^v γε^v μήγε^{T.μ.κ} ῥήγνυνται οἱ ἄσκοι καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἄσκοι ἀπολλοῦνται^v ἀπολοῦνται^{T.μ.κ} ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς καὶ ἀμφοτέροι^{μ.ν} ἀμφοτέρα^{T.κ} συντηροῦνται.

αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν καὶ ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ 19 μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα 20 ὄπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ 21 ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. ὁ δὲ ἰησοῦς ἐπιστρα- 22* φεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν εἶπεν θάρσει θύγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰ- 23 κίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον. λέγει αὐτοῖς ἀναχωρεῖτε οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει 24* καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος εἰσελθὼν ἐκράτησεν 25 τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξήλθεν ἡ φήμη αὕτη 26 εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ ἰησοῦ ἠκολούθη- 27* σαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρᾶζοντες καὶ λέγοντες ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ δαβὶδ. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ 28 ἰησοῦς πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι λέγουσιν αὐτῷ ναὶ κύριε. τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω 29 ὑμῖν. καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐνεβριμῆσατο αὐτοῖς ὁ 30* ἰησοῦς λέγων ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν 31 αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν 32 αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου 33* ἐλάλησεν ὁ κωφός καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ ἰσραὴλ. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἔλεγον ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων 34 ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ περιῆγεν ὁ ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς 35* κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐκλελυ- 36*

v.18 ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων εις^{κ.μ.ν} ελθων προσεκυνει αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ειελευτησεν αλλα ελθων επιθες την χειρα σου επ αυτην και ζησεται. **v.22** ο δε ιησους στραφεις^ν επιστραφεις^{τ.μ.κ} και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης. **v.24** ελεγεν^ν λεγει^{τ.μ.κ} αυτοις^{τ.μ.κ} αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου. **v.27** και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν [αυτω]^ν αυτω^{τ.μ.κ} δυο τυφλοι κρᾶζοντες και λεγοντες ελεησον ημας υιοσ^ν υιε^{τ.μ.κ} δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ}. **v.30** και ηνεωχθησαν^ν ανεωχθησαν^{τ.μ.κ} αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμηθη^ν ενεβριμησατο^{τ.μ.κ} αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκειτω. **v.33** και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες οτι^τ ουδεποτε εφανη ουτως εν τω ισραηλ. **v.35** και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαῖς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακίαν εν^{τ.μ.κ} τω^{τ.μ.κ} λαω^{τ.μ.κ}. **v.36** ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι^{μ.ν} εκλελυμενοι^{τ.κ} και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα.

37 μένοι καὶ ἔρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. τότε λέγει τοῖς
 38 μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι. δεήθητε
 οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλη ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν
 αὐτοῦ.

10 καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
 ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν
 2* πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ
 ὀνόματά ἐστιν ταῦτα πρῶτος σίμων ὁ λεγόμενος πέτρος καὶ ἀνδρέας ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ ἰάκωβος ὁ τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.
 3* φίλιππος καὶ βαρθολομαῖος θωμᾶς καὶ ματθαῖος ὁ τελῶνης ἰάκωβος
 4* ὁ τοῦ ἀλφαίου καὶ λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς θαδδαῖος. σίμων ὁ κανα-
 5 νίτης καὶ ἰούδας ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. τούτους τοὺς
 δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων εἰς ὁδὸν ἔθνων
 6 μὴ ἀπέλθῃτε καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε. πορεύεσθε δὲ
 7 μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰσραήλ. πορευόμενοι δὲ
 8* κηρῦσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀσθενοῦντας
 θεραπεύετε λεπρούς καθαρίζετε νεκροὺς ἐγείρετε δαιμόνια ἐκβάλλετε
 9 δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν δότε. μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ
 10* χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν. μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ
 ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν.
 11 εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν
 12 κάκει μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε. εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπά-
 13* σασθε αὐτήν. καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἀξία ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ'
 14* αὐτήν ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἡ ἀξία ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. καὶ ὅς
 ἐὰν μὴ δεξῆται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν ἐξερχόμενοι τῆς
 οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.
 15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἔσται γῆ σοδόμων καὶ γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ
 16 κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν
 μέσῳ λύκων γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περι-

10 v.2 των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου και^v ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου. **v.3** φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και ματθαιος^v ματθαιος^{T.M.K} ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιος^{T.M.K} ο^{T.M.K} επικληθεις^{T.M.K} θαδδαιος. **v.4** σιμων ο καναναιος^v κανανιτης^{T.M.K} και ιουδας ο^v ισκαριωτης ο και παραδους^v εγειρετε^v λεπρους^v καθαριζετε νεκρους^{T.K} εγειρετε^{T.K} δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε. **v.10** μη πηραν εἰς οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδους^{K.M} Αραβδον^T αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν^{T.M.K}. **v.13** και εαν μεν η η οικια αξια ελθατω^v ελθετω^{T.M.K} η ειρηνη υμων επι αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω. **v.14** και ος αν^v εαν^{T.M.K} μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι εξω^v της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων.

στεραί. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς 17
 συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. καὶ ἐπὶ 18
 ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἑμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς
 καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί 19*
 λαλήσητε δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε. οὐ γὰρ 20
 ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν
 ὑμῖν. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατήρ τέκνον 21
 καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. καὶ 22
 ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου ὃ δὲ ὑπομείνας εἰς
 τέλος οὗτος σωθήσεται. ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φευ- 23*
 γετε εἰς τὴν ἄλλην ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ
 ἰσραὴλ ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. οὐκ ἔστιν μαθητῆς ὑπὲρ τὸν 24
 διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ 25*
 ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ
 εἰ τὸν οἰκοδεσπότην βεελζεβούλ ἐκάλεσαν πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς
 αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς οὐδὲν γὰρ ἔστιν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ 26
 ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ 27
 σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ φωτί καὶ ὃ εἰς τὸ οὐρανὸν ἀκούετε κηρύττετε ἐπὶ τῶν
 δωματίων. καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ 28*
 ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι φοβηθῆτε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον
 καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσα- 29
 ρίου πωλεῖται καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πρὸς τι ἀντιτιθῆσεται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς
 ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν. 30
 μὴ οὖν φοβηθῆτε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. πᾶς οὖν ὅστις 31*, 32*
 ὁμολογήσει ἐν ἑμοῖς ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ
 ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με 33*
 ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ἀρνήσομαι αὐτὸν καγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πα-
 τρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ 34

v.19 σταν δε παραδωσιν^v παραδιδωσιν^{τ.μ.κ} υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησητε^v λαλησετε^{τ.μ.κ}. **v.23** σταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εις την ετεραν^v αλλην^{τ.μ.κ} αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου. **v.25** αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ^κ βεελζεβουλ^{τ.μ.ν} επεκαλεσαν^v εκαλεσαν^{τ.μ.κ} ποσω μαλλον τους οικιακους^μ οικιακους^{τ.κ.ν} αυτου. **v.28** και μη φοβεισθε^μ φοβηθητε^{τ.κ} απο των αποκτενοντων^v αποκτενοντων^μ αποκτεινοντων^{τ.κ} το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβεισθε^v φοβηθητε^{τ.μ.κ} δε μαλλον τον δυναμενον και [την]^μ ψυχην και [το]^μ σωμα απολεσαι εν γεεννη. **v.31** μη ουν φοβεισθε^v φοβηθητε^{τ.μ.κ} πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις. **v.32** πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν [τοις]^v ουρανοις. **v.33** οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον^{τ.μ.κ} καγω αυτον^v εμπροσθεν του πατρος μου του εν [τοις]^v ουρανοις.

35 τὴν γῆν οὐκ ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. ἤλθον γὰρ διχάσαι
 ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς
 36* καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ
 37 οἰκιακοὶ αὐτοῦ. ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου
 38 ἄξιος καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. καὶ
 ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστιν
 39 μου ἄξιος. ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν καὶ ὁ ἀπολέσας
 40 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ
 41* δέχεται καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχό-
 μενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται καὶ ὁ
 42* δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται. καὶ ὃς
 ἐὰν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα
 μαθητοῦ ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

11 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς
 αὐτοῦ μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐ-
 2* τῶν. ὁ δὲ ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ
 3 πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. εἶπεν αὐτῷ σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἔτε-
 4 ρον προσδοκῶμεν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες
 5* ἀπαγγεῖλατε ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε. τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ
 χῶλοὶ περιπατοῦσιν λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν νεκροὶ
 6 ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ
 7* σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ ἰησοῦς λέγειν
 τοῖς ὄχλοις περὶ ἰωάννου τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι κάλαμον
 8* ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον. ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν ἄνθρωπον ἐν μαλα-
 κοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον ἰδοῦ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις
 9* τῶν βασιλέων εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν προφήτην ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ
 10* περισσότερον προφήτου. οὗτός γάρ ἔστιν περὶ οὗ γέγραπται ἰδοῦ ἐγὼ

v.36 καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ^ἄ οἰκιακοὶ^{τ.κ.ν} αὐτοῦ. **v.41** ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου ληψεται^ν ληψεται^{τ.μ.κ} καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου ληψεται^ν ληψεται^{τ.μ.κ}. **v.42** καὶ ὃς ἀν^ν εἰς^{τ.μ.κ} ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

11 v.2 ὁ δὲ ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ πέμψας δια^ν δύο^{τ.μ.κ} τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **v.5** τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χῶλοὶ περιπατοῦσιν λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν καὶ^ν νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. **v.7** τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ ἰωάννου τί ἐξήλθετε^ν ἐξήλθετε^{τ.μ.κ} εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον. **v.8** ἀλλὰ τί ἐξήλθετε^ν ἐξήλθετε^{τ.μ.κ} ἰδεῖν ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις^{τ.μ.κ} ἡμφιεσμένον ἰδοῦ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων^ἄ βασιλέων^{τ.κ.ν} εἰσίν. **v.9** ἀλλὰ τί ἐξήλθετε^ν ἐξήλθετε^{τ.μ.κ} ἰδεῖν προφήτην ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ περισσότερον προφήτου. **v.10** οὗτός γάρ^{τ.μ.κ} ἔστιν περὶ οὗ γέγραπται ἰδοῦ ἐγὼ ἀποστελλῶ τὸν ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθεν σου.

ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὃς κατασκευάσει τὴν
ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς 11
γυναικῶν μείζων ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν ἰωάννου τοῦ βαπτι- 12
στοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν
αὐτήν. πάντες γὰρ οἱ προφηῆται καὶ ὁ νόμος ἕως ἰωάννου προεφήτευσαν. 13*
καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι αὐτὸς ἐστὶν ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. ὁ 14, 15*
ἔχων ὄτα ἀκούειν ἀκουέτω. τίτι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην ὁμοία 16*
ἐστὶν παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν τοῖς ἐταίροις
αὐτῶν. καὶ λέγουσιν ἠυλόησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε ἐθρηνησα- 17*
μεν ὑμῖν καὶ οὐκ ἐκόψασθε. ἦλθεν γὰρ ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε 18
πίνων καὶ λέγουσιν δαιμόνιον ἔχει. ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων 19*
καὶ πίνων καὶ λέγουσιν ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης τελωνῶν
φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.
τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις 20
αὐτοῦ ὅτι οὐ μετενόησαν. οὐαὶ σοι χοραζὶν οὐαὶ σοι βηθσαιδάν ὅτι εἰ 21*
ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν. πλην λέγω ὑμῖν τύρῳ καὶ σιδῶνι 22
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. καὶ σύ καπερναοὺμ ἢ 23*
ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ ὅτι εἰ ἐν σοδόμοις
ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν σοὶ ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.
πλην λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ 24
σοί. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν ἐξομολογοῦμαί σοι 25*
πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπέκρυσας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν
καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. ναὶ ὁ πατὴρ ὅτι οὕτως 26*
ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς 27

v.13 παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου επροφητευσαν^v προεφητευσαν^{T, M, K}. **v.15** ο
εχων οτα ακουειν^{T, M, K} ακουετω. **v.16** τιτι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις^{M, v}
παιδαριοις^{T, K} εν^{T, M, K} αγοραις^{T, M, K} καθημενοις εν^v ταις^v αγοραις^v α^v προσφωνουντα^v και^{T, M, K}
προσφωνουσιν^{T, M, K} τοις ετεροις^v εταιροις^{T, M, K} αυτων^{T, M, K}. **v.17** και^{T, M, K} λεγουσιν ηυλοησαμεν
υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν^{T, M, K} και ουκ εκοψασθε. **v.19** ηλθεν ο υιος του αν-
θρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης τελωνων φιλος και αμαρ-
τωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των εργαων^v τεκνων^{T, M, K} αυτης. **v.21** ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι
βηθσαιδα^{K, M, v} βηθσαιδαν^T οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γινομεναι εν υμιν παλαι
αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν. **v.23** και συ καπερναουμ^v καπερναουμ^{T, M, K} μη^v η^{T, M, K}
εως του^{T, M, K} ουρανου υψωσησ^v υψωθείσα^{T, M, K} εως αδου καταβηση^v καταβιβασθησ^{T, M, K} οτι ει εν
σοδομοις εγενηθησαν^v εγενοντο^{T, M, K} αι δυναμεις αι γινομεναι εν σοι εμεινεν^v εμειναν^{T, M, K} αν μεχρι
της σημερον. **v.25** εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του
ουρανου και της γης οτι εκρυσας^v απεκρυσας^{T, M, K} ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας
αυτα νηπιοις. **v.26** ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο^{T, M, K} ευδοκια εγενετο^v εμπροσθεν σου.

μου καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ οὐδὲ τὸν πατέρα τις
 28 ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἂν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. δεῦτε
 πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.
 29* ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρῶός εἰμι καὶ
 30 ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. ὁ γὰρ
 ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

12 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπο-
 ρίμων οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχους καὶ
 2* ἐσθίειν. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ ἰδοὺ οἱ μαθηταὶ σου ποιου-
 3* σιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἀνέγνωτε τί
 4* ἐποίησεν δαβὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. πῶς εἰσηλθεν
 εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν ὄσους οὐκ
 ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις.
 5 ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ
 6* σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ
 7* μείζων ἐστὶν ὧδε. εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστὶν ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν οὐκ
 8* ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναίτιους. κύριος γάρ ἐστιν καὶ τοῦ σαββάτου
 9 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν
 10* αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηρὰν καὶ ἐπηρώτησαν
 αὐτὸν λέγοντες εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν θεραπεύειν ἵνα κατηγορήσωσιν
 11 αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἔξει πρόβατον
 ἐν καὶ ἂν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ
 12 καὶ ἐγερεῖ. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου ὥστε ἔξεστιν τοῖς
 13* σάββασιν καλῶς ποιεῖν. τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
 14* καὶ ἐξέτεινεν καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη. οἱ δὲ φαρισαῖοι συμ-
 15* βούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξελθόντες ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ὁ δὲ

v.29 ἀρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραος^v πραος^{T.M.K} ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων. **12 v.2** οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπαν^v ειπον^{T.M.K} αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιεειν εν σαββατω. **v.3** ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ^{M.V} δαβιδ^{T.K} οτε επεινασεν αυτος^{T.M.K} και οι μετ αυτου. **v.4** πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγον^v εφαγεν^{T.M.K} ο^v οους^{T.M.K} ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις. **v.6** λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζων^{M.V} μειζων^{T.K} εστιν ωδε. **v.7** ει δε εγνωκετε τι εστιν ελεος^v ελεον^{T.M.K} θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους. **v.8** κυριος γαρ εστιν και^{T.K} του σαββατου ο υιος του ανθρωπου. **v.10** και ιδου ανθρωπος ην^{T.M.K} την^{T.M.K} χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευσαι^v θεραπευειν^{T.M.K} ινα κατηγορησωσιν αυτου. **v.13** τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την^{T.M.K} χειρα^{T.M.K} σου την^v χειρα^v και εξετεινεν και απεκατεσταθη^v αποκατεσταθη^{T.M.K} υγιης ως η αλλη. **v.14** εξελθοντες^v οι^{T.M.K} δε οι^v φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες^{T.M.K} οπως αυτον απολεσωσιν. **v.15** ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω [οχλοι]^v οχλοι^{T.M.K} πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας.

ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολ-
 λοὶ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ 16
 φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν. ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ 17*
 προφήτου λέγοντος. ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν 18
 εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν καὶ κρίσιν τοῖς
 ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγᾶσει οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς 19
 πλατεῖαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ 20
 λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν. καὶ ἐν τῷ 21*
 ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν. τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος 22*
 τυφλὸς καὶ κωφός καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν
 καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον μῆτι 23*
 οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς δαβίδ. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον οὗτος οὐκ 24
 ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.
 εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς πᾶσα βασιλεία 25*
 μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα
 καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει ἐφ' 26
 ἑαυτὸν ἑμερίσθη πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ. καὶ εἰ ἐγὼ ἐν 27*
 βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν διὰ
 τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλλω 28*
 τὰ δαιμόνια ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἢ πῶς δύναται 29*
 τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι
 ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.
 ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστιν καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπί- 30
 ζει. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς 31*
 ἀνθρώποις ἢ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώ-
 ποις. καὶ ὅς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται 32*

v.17 ἵνα^v ὅπως^{T.M.K} πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος. **v.21** καὶ ἐν^{T.K} τῷ
 ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν. **v.22** τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφὸς καὶ
 ἐθεράπευσεν αὐτόν ὥστε τὸν τυφλὸν^{T.M.K} καὶ^{T.M.K} κωφὸν καὶ^{T.M.K} λαλεῖν καὶ βλέπειν. **v.23** καὶ
 ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον μῆτι οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς δαβίδ^{M.V} δαβίδ^{T.K}. **v.25** εἰδὼς δὲ ὁ^{T.M.K}
 ἰησοῦς^{T.M.K} τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται καὶ
 πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. **v.27** καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βεελζεβούλ ἐκβάλλω
 τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν^{T.M.K} ἔσονται^{T.M.K} κριταί^v
 ἔσονται^v. **v.28** εἰ δὲ ἐγὼ^{T.K} ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἀρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς
 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **v.29** ἢ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη
 αὐτοῦ ἀρπάσαι^v διαρπάσαι^{T.M.K} ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.
v.31 διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις ἢ δὲ τοῦ πνεύματος
 βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς^{T.M.K} ἀνθρώποις^{T.M.K}. **v.32** καὶ ὅς ἂν εἴπῃ^{M.V} ἀν^{T.K} εἰπῇ λόγον κατὰ
 τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ ὅς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου οὐκ ἀφεθήσεται
 αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ^{T.K.V} τῷ νῦν^M αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μελλόντι.

αὐτῷ ὅς δ' ἂν εἶπη κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ
 33 οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον
 καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ
 τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.
 34 γεννήματα ἐχιδνῶν πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες ἐκ γὰρ
 35* τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
 ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ καὶ ὁ πονη-
 36* ρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. λέγω δὲ
 ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἄργον ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀποδώσουσιν
 37 περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιο-
 38* θήσῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ. τότε ἀπεκρίθησαν τινες
 τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων λέγοντες διδάσκαλε θέλομεν ἀπὸ σοῦ
 39 σημεῖον ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλῖς
 σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ
 40 τοῦ προφήτου. ὥσπερ γὰρ ἦν ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέ-
 ρας καὶ τρεῖς νύκτας οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
 41 γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἄνδρες νινευῖται ἀναστήσονται ἐν
 τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν ὅτι μετενόη-
 42* σαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἰωνᾶ ᾧδε. βασίλισσα νότου
 ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν
 ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκουσαὶ τὴν σοφίαν σολομῶντος καὶ
 43 ἰδοὺ πλεῖον σολομῶντος ᾧδε. ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ
 ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ
 44* οὐχ εὐρίσκει. τότε λέγει ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον
 45 καὶ ἔλθὼν εὐρίσκει σχολάζοντα σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. τότε
 πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονη-
 ρότερα ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ
 ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ
 46* τῇ πονηρᾷ. ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ

v.35 ο ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς^{Τ.Κ} καρδίας^{Τ.Κ} ἐκβάλλει τὰ^{Τ.Κ} ἀγαθὰ καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρὰ. **v.36** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι παν ῥῆμα ἄργον ὁ λαλήσουσιν^ν εἰς^{Τ.Μ.Κ} λαλήσωσιν^{Τ.Μ.Κ} οἱ ἄνθρωποι ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. **v.38** τότε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ^ν τινες τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων λέγοντες διδάσκαλε θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. **v.42** βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκουσαὶ τὴν σοφίαν σολομῶντος^{Μ.ν} σολομῶντος^{Τ.Κ} καὶ ἰδοὺ πλεῖον σολομῶντος^{Μ.ν} σολομῶντος^{Τ.Κ} ᾧδε. **v.44** τότε λέγει ἐπιστρέψω^{Τ.Μ.Κ} εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέψω^ν ὅθεν ἐξῆλθον καὶ ἔλθων εὐρίσκει σχολάζοντα σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. **v.46** ἐτι δὲ^{Τ.Μ.Κ} αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰσηκείσαν ἐξῶ ζητοῦντες αὐτὸν λαλῆσαι.

ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰσήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλήσαι. εἶπεν δέ τις 47*
 αὐτῷ ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν ζητοῦντές 48*
 σοι λαλήσαι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ εἰπόντι αὐτῷ τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ 49*
 μου καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ 49
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὅστις 50
 γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς αὐτός μου
 ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ 13*
 τὴν θάλασσαν. καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ ὥστε αὐτὸν 2*
 εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰ-
 στήκει. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων ἰδοὺ ἐξῆλθεν 3
 ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖρειν. καὶ ἐν τῷ σπεῖρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ 4*
 τὴν ὁδὸν καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ 5
 τὰ πετρώδη ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ
 μὴ ἔχειν βάθος γῆς. ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ 6
 ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας καὶ ἀνέβησαν αἱ 7*
 ἀκανθαὶ καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ 8
 ἐδίδου καρπὸν ὃ μὲν ἑκατὸν ὃ δὲ ἐξήκοντα ὃ δὲ τριάκοντα. ὁ ἔχων ὧτα 9*
 ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ διατί ἐν πα- 10*
 ραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ὑμῖν δέδοται 11
 γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.
 ὅστις γὰρ ἔχει δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται ὅστις δὲ οὐκ ἔχει 12
 καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ 13
 ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνίου-
 σιν. καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία ἠσαΐου ἡ λέγουσα ἀκοῆ 14*
 ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέπετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε.
 ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν 15*

v.47 [εἶπεν^v εἶπεν^{τ.μ.κ} δε τις αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι]^v λαλησαι^{τ.μ.κ}. **v.48** ο δε αποκριθεις ειπεν τω λεγοντι^v ειποντι^{τ.μ.κ} αυτω τις εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου. **13 v.1** εν δε^{τ.μ.κ} τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο^{τ.μ.κ} της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν. **v.2** και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το^{τ.μ.κ} πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον ειστηκει. **v.4** και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ελθοντα^v ηλθεν^{τ.μ.κ} τα πετεινα και^{τ.μ.κ} κατεφαγεν αυτα. **v.7** αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι^v απεπνιξαν^{τ.μ.κ} αυτα. **v.9** ο εχων ωτα ακουειν^{τ.μ.κ} ακουετω. **v.10** και προσελθοντες οι μαθηται ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} αυτω δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{τ.κ} εν παραβολαις λαλεις αυτοις. **v.14** και αναπληροται επι^{τ.κ} αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεπετε και ου μη ιδητε. **v.15** επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμουσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασωμαι^{μ.ν} ιασωμαι^{τ.κ} αυτους.

καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ
16* ἰάσωμαι αὐτούς. ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν καὶ τὰ
17* ὄντα ὑμῶν ὅτι ἀκούει. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφήται καὶ δί-
καιοὶ ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ εἶδον καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε
18* καὶ οὐκ ἤκουσαν. ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειρόντος.
19 παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος ἔρχεται ὁ
πονηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὗτός ἐστιν ὁ
20 παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπαρεῖς οὗτός ἐστιν ὁ
21 τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθύς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν. οὐκ ἔχει δὲ
ρίζαν ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ
22* διὰ τὸν λόγον εὐθύς σκανδαλίζεται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς οὗτός
ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἵωνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη
23* τοῦ πλοῦτου συμπνίγει τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν καλὴν σπαρεῖς οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιών ὃς
δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὁ μὲν ἑκατόν ὁ δὲ ἐξήκοντα ὁ δὲ τριάκοντα.
24* ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
25* ρανῶν ἀνθρώπῳ σπειρόντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἐν δὲ τῷ
καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρεν ζιζάνια
26 ἀνά μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπήλθεν. ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ
27* καρπὸν ἐποίησεν τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι
τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ κύριε οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ
28* σῷ ἀγρῷ πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια. ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς ἐχθρὸς ἀνθρώπου
τοῦτο ἐποίησεν οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξω-
29* μεν αὐτά. ὁ δὲ ἔφη οὐ μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα
30* αὐτοῖς τὸν σῖτον. ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα μέχρι τοῦ θερισμοῦ

v.16 ὑμῶν δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουουσιν^v ακουει^{T.M.K.}.
v.17 αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδαν^v
ειδον^{T.M.K.} και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν. **v.18** υμεις ουν ακουσατε την παραβολην
του σπειραντος^v σπειροντος^{T.M.K.}. **v.22** ο δε εις τας ακανθας σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον
ακουων και η μεριμνα του αιωνος τουτου^{T.M.K.} και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και
ακαρπος γινεται. **v.23** ο δε επι την γην^{T.M.K.} την^{T.M.K.} καλην γην^v σπαρεις ουτος εστιν ο τον
λογον ακουων και συνιεις^v συνιων^{T.M.K.} ος δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο
δε τριακοντα. **v.24** αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων
ανθρωπω σπειραντι^{K.v} σπειροντι^{T.M.} καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου. **v.25** εν δε τω καθευδειν
τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και επεσπειρεν^v εσπειρεν^{T.M.K.} ζιζανια ανα μεσον του σιτου και
απηλθεν. **v.27** προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα
εσπειρας εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει τα^{T.K.} ζιζανια. **v.28** ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο
εποιησεν οι δε δουλοι λεγουσιν^v ειπον^{T.M.K.} αυτω θελεις ουν απελθοντες συλλεξομεν^M συλλεξωμεν^{T.K.v}
αυτα. **v.29** ο δε φησιν^v εφη^{T.M.K.} ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον.

καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς συλλέξατε πρῶτον τὰ
 ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτὰ τὸν δὲ
 σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν 31
 αὐτοῖς λέγων ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως ὃν
 λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν 32
 πάντων τῶν σπερμάτων ὅταν δὲ αὐξηθῆ μείζον τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ
 γίνεται δένδρον ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν
 ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁμοία ἐστὶν 33*
 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυπεν εἰς ἀλεύρου
 σάτα τρία ἕως οὗ ἐξυμῶθη ὅλον. ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς ἐν 34*
 παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς. ὅπως 35*
 πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος ἀνοιξῶ ἐν παραβολαῖς
 τὸ στόμα μου ἐρευξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. τότε 36*
 ἀφείς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ ἰησοῦς καὶ προσῆλθον αὐτῷ
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων
 τοῦ ἀγροῦ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα 37*
 ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἀγρὸς ἐστὶν ὁ κόσμος τὸ δὲ καλὸν 38
 σπέρμα οὐτοὶ εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας τὰ δὲ ζιζανία εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ
 πονηροῦ. ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος ὁ δὲ θερισμὸς 39*
 συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστὶν οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν. ὥσπερ οὖν συλ- 40*
 λέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
 αἰῶνος τούτου. ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ 41
 καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς
 ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν. καὶ βαλοῦσιν αὐτούς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυ- 42
 ρός ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. τότε οἱ δίκαιοι 43*
 ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὁ ἔχων ὄψα

v.30 αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα εως^v μεχρι^{T.μτ.κ} του θερισμου και εν τω^{T.κ} καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εις την αποθηκην μου. **v.33** αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυπεν^μ ενεκρυπεν^{T.κ.ν} εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον. **v.34** ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρις παραβολης ουδεν^v ουκ^{T.μτ.κ} ελαλει αυτοις. **v.35** οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης [κοσμου]^v κοσμου^{T.μτ.κ}. **v.36** τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο^{T.μτ.κ} ιησους^{T.μτ.κ} και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτοι λεγοντες διασαφησον^v φρασον^{T.μτ.κ} ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου. **v.37** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις^{T.μτ.κ} ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου. **v.39** ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια του^{T.μτ.κ} αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν. **v.40** ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι^v κατακαίεται^v καιεται^μ κατακαίεται^{T.κ} ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος τουτου^{T.μτ.κ}. **v.43** τοτε οι δικαιοι εκλαμπουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων οψα ακουειν^{T.μτ.κ} ακουετω.

- 44* ἀκούειν ἀκουέτω. πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυ-
 ρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ ὃν εὐρῶν ἄνθρωπος ἔκρυψεν καὶ ἀπὸ τῆς
 45 χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
 46 ἐκεῖνον. πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπό-
 46* ρῷ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας. ὃς εὐρῶν ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην
 47 ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. πάλιν ὁμοία
 ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν καὶ
 48* ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ. ἦν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ
 τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα τὰ δὲ σαπρὰ
 49 ἔξω ἔβαλον. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος ἐξελεύσονται οἱ
 50 ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων. καὶ
 βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
 51* ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς συνήκατε ταῦτα πάντα
 52* λέγουσιν αὐτῷ ναὶ κύριε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς
 μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκο-
 53 δεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. καὶ
 ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας μετήρεν ἐκεῖθεν.
 54* καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐ-
 τῶν ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ
 55* αἱ δυνάμεις. οὐχ οὗτός ἔστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱὸς οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐ-
 τοῦ λέγεται μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰάκωβος καὶ ἰωσῆς καὶ σίμων
 56 καὶ ἰούδας. καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν πόθεν
 57* οὗν τούτῳ ταῦτα πάντα. καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτοῖς οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ
 58 οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν
 αὐτῶν.
- 14*** ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν ἠρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν ἰησοῦ.

v.44 πάλιν^{Τ.Μ.Κ} ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ ὃν εὐρῶν ἄνθρωπος ἔκρυψεν καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ^ν πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. **v.46** ὃς^{Τ.Μ.Κ} εὐρῶν δε^ν ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. **v.48** ἦν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα^ν ἀγγεῖα^{Τ.Μ.Κ} τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. **v.51** λέγει^{Τ.Μ.Κ} αὐτοῖς^{Τ.Μ.Κ} ὁ^{Τ.Μ.Κ} ἰησοῦς^{Τ.Μ.Κ} συνήκατε ταῦτα πάντα λέγουσιν αὐτῷ ναὶ κύριε^{Τ.Μ.Κ}. **v.52** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς^ν τὴν^{Τ.Μ.Κ} βασιλείαν^{Τ.Μ.Κ} τῶν οὐρανῶν ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. **v.54** καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ὥστε ἐκπλήττεσθαι^ν αὐτοὺς καὶ λέγειν πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις. **v.55** οὐχ οὗτος ἐστὶν ὁ τοῦ τέκτονος υἱὸς οὐχ^ν οὐχ^{Τ.Μ.Κ} ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰακώβος καὶ ἰωσήφ^ν ἰωσῆς^{Τ.Μ.Κ} καὶ σίμων καὶ ἰούδας. **v.57** καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἐστὶν προφήτης ἀτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **14**

καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οὗτός ἐστιν ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς αὐτός 2
 ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.
 ὁ γὰρ ἠρώδης κρατήσας τὸν ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ 3*
 διὰ ἠρωδιάδα τὴν γυναῖκα φιλιπποῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ 4*
 αὐτῷ ὁ ἰωάννης οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν. καὶ θέλων αὐτὸν ἀπο- 5
 κτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. γενεσίων δὲ 6*
 ἀγομένων τοῦ ἠρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς ἠρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ
 καὶ ἤρρεσεν τῷ ἠρώδῃ. ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν 7
 αἰτήσεται. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς δὸς μοι φησὶν 8
 ὦδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ ἐλυπηθῆ ὁ 9*
 βασιλεὺς διὰ δὲ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δο-
 θῆναι. καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ 10*, 11
 ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ καὶ ἤνεγκεν
 τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα 12*
 καὶ ἔθαψαν αὐτό καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ ἰησοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ 13*
 ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν καὶ
 ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. καὶ 14*
 ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς καὶ
 ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον 15*
 αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη
 παρήλθεν ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγορά-
 σωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρειαν ἔχουσιν 16*
 ἀπελθεῖν δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ οὐκ ἔχομεν 17
 ὦδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν φέρετέ μοι αὐ- 18*
 τοὺς ὦδε. καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους 19*

v.1 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἠκούσεν ἠρώδης ὁ τετραρχὴς^v τετραρχὴς^{τ.μ.κ} τὴν ἀκοὴν ἰησοῦ. **v.3** ὁ γὰρ ἠρώδης κρατήσας τὸν ἰωάννην ἔδησεν [αὐτὸν]^v αὐτὸν^{τ.μ.κ} καὶ ἔθετο^{τ.μ.κ} ἐν φυλακῇ ἀπεθετο^v διὰ ἠρωδιάδα τὴν γυναῖκα φιλιπποῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. **v.4** ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ^{τ.μ.κ} ὁ ἰωάννης αὐτῷ^v οὐκ ἔξεστίν σοι εἶναι αὐτήν. **v.6** γενεσίοις^v γενεσίων^{τ.μ.κ} δὲ γενομένων^v ἀγομένων^{τ.μ.κ} τοῦ ἠρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς ἠρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἠρρεσεν τῷ ἠρώδῃ. **v.9** καὶ λυπηθεῖς^v ἐλυπηθῆ^{τ.μ.κ} ὁ βασιλεὺς διὰ δὲ^{τ.μ.κ} τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι. **v.10** καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν [τον]^v τὸν^{τ.μ.κ} ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. **v.12** καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ πτωμα^v σῶμα^{τ.μ.κ} καὶ ἔθαψαν^v αὐτὸν^{τ.μ.κ} αὐτὸ^{τ.μ.κ} καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ ἰησοῦ. **v.13** καὶ^{τ.μ.κ} ἀκούσας δὲ^v ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. **v.14** καὶ ἐξελθὼν ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοὺς^{μ.κ} αὐτοὺς^{τ.κ} καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. **v.15** ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ^{τ.μ.κ} λέγοντες ἔρημος ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγορασῶσιν ἑαυτοῖς βρώματα. **v.16** ὁ δὲ [ἰησοῦς]^v ἰησοῦς^{τ.μ.κ} εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. **v.18** ὁ δὲ εἶπεν φέρετέ μοι αὐτοὺς^{τ.μ.κ} ὦδε αὐτοὺς^v.

καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ
 20 μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν καὶ ἦσαν τὸ
 21 περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες
 22* ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. καὶ εὐ-
 θέως ἠνάγκασεν ὁ ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ
 23 προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπο-
 λύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσευξασθαι ὁψίας δὲ
 24* γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν
 25* βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. τετάρτη
 δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπήλθεν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ
 26 τῆς θαλάσσης. καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θαλάσσαν περι-
 πατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶν καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου
 27* ἔκραξαν. εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγων θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμι
 28* μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν κύριε εἰ σὺ εἶ κέλευ-
 29* σὸν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν ἐλθέ καὶ καταβάς ἀπὸ
 τοῦ πλοίου ὁ πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἰησοῦν.
 30* βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι
 31 ἔκραξεν λέγων κύριε σῶσόν με. εὐθέως δὲ ὁ ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα
 32* ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας. καὶ ἐμ-
 33* βάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
 34* ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ. καὶ δια-
 35 περάσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ
 ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὄλην τὴν περίχωρον ἐκείνην
 36 καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας. καὶ παρεκάλουν
 αὐτὸν ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ ὅσοι

v.19 καὶ κελευσας τοὺς οὐλοὺς ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ^v χορτοῦ^v τοὺς^{τ.μ.κ} χορτοὺς^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.κ} λαβὼν τοὺς πεντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθυας ἀναβλεψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλογησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς οὐλοῖς. **v.22** καὶ εὐθεως ἠναγκασεν ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ^{τ.κ} ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς οὐλοὺς. **v.24** τὸ δὲ πλοῖον ἤδη σταδίου^v πολλοῦ^v ἀπο^v μεσον^{τ.μ.κ} τῆς γῆς^v θαλάσσης^{τ.μ.κ} ἀπειχεν^v ἦν^{τ.μ.κ} βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἀνεμος. **v.25** τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἦλθεν^v ἀπήλθεν^{τ.μ.κ} πρὸς αὐτοὺς ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} περιπατῶν ἐπὶ^{τ.μ.κ} τῆς^{τ.μ.κ} θαλάσσης^{τ.μ.κ}. **v.27** εὐθεως^v εὐθεως^{τ.μ.κ} δὲ ἐλάλησεν [ὁ^v ἰησοῦς]^v αὐτοῖς ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} λέγων θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. **v.28** ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν κύριε εἰ σὺ εἶ κέλευσον με ἐλθεῖν^v πρὸς σὲ ἐλθεῖν^{τ.μ.κ} ἐπὶ τὰ ὕδατα. **v.29** ὁ δὲ εἶπεν ἐλθε καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου [ὁ]^v ὁ^{τ.μ.κ} πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ^v ἦλθεν^v ἐλθεῖν^{τ.μ.κ} πρὸς τὸν ἰησοῦν. **v.30** βλέπων δὲ τὸν ἀνεμὸν [ἰσχυρὸν]^v ἰσχυρὸν^{τ.μ.κ} ἐφοβήθη καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων κύριε σῶσον με. **v.32** καὶ ἀναβάντων^v ἐμβάντων^{τ.μ.κ} αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἀνεμος. **v.33** οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες^{τ.μ.κ} προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ. **v.34** καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ^v εἰς^{τ.μ.κ} τὴν γῆν εἰς^v γεννησαρέτ.

ἤψαντο διεσώθησαν.

τότε προσέρχονται τῷ ἰησοῦ οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ φα- **15***
 ρισαῖοι λέγοντες. διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν **2***
 τῶν πρεσβυτέρων οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν ὅταν ἄρτον ἐσθί-
 ωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν **3***
 ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο λέ- **4***
 γων τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ
 μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ. ὑμεῖς δὲ λέγετε ὅς ἂν εἴπη τῷ πατρὶ ἢ τῇ **5***
 μητρὶ δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελήθῃς. καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα **6***
 αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν
 παράδοσιν ὑμῶν. ὑποκριταὶ καλῶς προεφήτευσεν περὶ ὑμῶν ἡσαΐας **7***
 λέγων. ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χεῖλεσίν με **8***
 τιμᾷ ἢ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. μάτην δὲ σέβονταιί με **9**
 διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. καὶ προσκαλεσάμενος **10**
 τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς ἀκούετε καὶ συνίετε. οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς **11**
 τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόμα-
 τος τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ **12***
 εἶπον αὐτῷ οἶδας ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθη-
 σαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατὴρ **13**
 μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. ἄφετε αὐτούς ὁδηγοὶ εἰσιν τυφλοὶ τυ- **14***
 φλῶν τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται.
 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. **15***
 ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοὶ ἐστε. οὕπω νοεῖτε ὅτι πᾶν **16*, 17***
 τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα

15 v.1 τότε προσερχονται τῷ ἰησοῦ οἱ ^{Τ.Μ.Κ} ἀπὸ ἱεροσολύμων γραμματεῖς ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ^{Τ.Μ.Κ} φαρισαῖοι καὶ ^{Τ.Μ.Κ} γραμματεῖς ^{Τ.Μ.Κ} λέγοντες. **v.2** διὰ ^{Τ.Μ.Κ} τὴν ^{Τ.Μ.Κ} διατί ^{Τ.Κ} οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας [αὐτῶν] ^{Τ.Μ.Κ} αὐτῶν ^{Τ.Μ.Κ} ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. **v.3** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς διὰ ^{Τ.Μ.Κ} τὴν ^{Τ.Μ.Κ} διατί ^{Τ.Κ} καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. **v.4** ὁ γὰρ θεὸς εἶπεν ^{Τ.Μ.Κ} ἐνετείλατο ^{Τ.Μ.Κ} λέγων ^{Τ.Μ.Κ} τίμα τὸν πατέρα σου ^{Τ.Κ} καὶ τὴν μητέρα καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ. **v.5** ὑμεῖς δὲ λέγετε ὅς ἂν εἴπη τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελήθῃς καὶ ^{Τ.Μ.Κ} οὐ μὴ τιμήσῃ ^{Τ.Μ.Κ} τιμήσῃ ^{Τ.Μ.Κ} τὸν πατέρα αὐτοῦ ^{Τ.Μ.Κ} ἢ ^{Τ.Μ.Κ} τὴν ^{Τ.Μ.Κ} μητέρα ^{Τ.Μ.Κ} αὐτοῦ. **v.6** καὶ ἠκυρώσατε τὸν ^{Τ.Μ.Κ} τὴν ^{Τ.Μ.Κ} λόγον ^{Τ.Μ.Κ} ἐντολὴν ^{Τ.Μ.Κ} τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. **v.7** ὑποκριταὶ καλῶς προεφήτευσεν ^{Τ.Μ.Κ} προεφήτευσεν ^{Τ.Μ.Κ} περὶ ὑμῶν ἡσαΐας λέγων. **v.8** ἐγγίξει ^{Τ.Μ.Κ} μοι ^{Τ.Μ.Κ} ὁ λαὸς οὗτος ^{Τ.Μ.Κ} τῷ στόματι ^{Τ.Μ.Κ} αὐτῶν ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ^{Τ.Μ.Κ} τοῖς χεῖλεσίν ^{Τ.Μ.Κ} με ^{Τ.Μ.Κ} τιμᾷ ^{Τ.Μ.Κ} ἢ ^{Τ.Μ.Κ} δὲ καρδίᾳ ^{Τ.Μ.Κ} αὐτῶν ^{Τ.Μ.Κ} πόρρω ^{Τ.Μ.Κ} ἀπέχει ^{Τ.Μ.Κ} ἀπ' ἐμοῦ. **v.12** τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν ^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ ^{Τ.Μ.Κ} εἶπον ^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ ^{Τ.Μ.Κ} οἶδας ^{Τ.Μ.Κ} ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν. **v.14** ἀφετε αὐτούς ὁδηγοὶ ^{Τ.Μ.Κ} εἰσιν ^{Τ.Μ.Κ} τυφλοὶ ^{Τ.Μ.Κ} εἰσιν ^{Τ.Μ.Κ} ὁδηγοὶ ^{Τ.Μ.Κ} [τυφλῶν] ^{Τ.Μ.Κ} τυφλῶν ^{Τ.Μ.Κ} τυφλὸς ^{Τ.Μ.Κ} δε τυφλὸν ^{Τ.Μ.Κ} εἰαν ὁδηγῇ ^{Τ.Μ.Κ} ἀμφοτέροι ^{Τ.Μ.Κ} εἰς ^{Τ.Μ.Κ} βόθυνον ^{Τ.Μ.Κ} πεσοῦνται. **v.15** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν [ταύτην] ^{Τ.Μ.Κ} ταύτην ^{Τ.Μ.Κ}. **v.16** ὁ δὲ ἰησοῦς ^{Τ.Μ.Κ} εἶπεν ^{Τ.Μ.Κ} ἀκμὴν ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ^{Τ.Μ.Κ} ὑμεῖς ^{Τ.Μ.Κ} ἀσύνετοὶ ^{Τ.Μ.Κ} ἐστε. **v.17** οὕπω ^{Τ.Μ.Κ} νοεῖτε ^{Τ.Μ.Κ} ὅτι ^{Τ.Μ.Κ} πᾶν ^{Τ.Μ.Κ} τὸ ^{Τ.Μ.Κ} εἰσπορευόμενον ^{Τ.Μ.Κ} εἰς ^{Τ.Μ.Κ} τὸ ^{Τ.Μ.Κ} στόμα ^{Τ.Μ.Κ} εἰς ^{Τ.Μ.Κ} τὴν ^{Τ.Μ.Κ} κοιλίαν ^{Τ.Μ.Κ} χωρεῖ ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ^{Τ.Μ.Κ} εἰς ^{Τ.Μ.Κ} ἀφεδρῶνα ^{Τ.Μ.Κ} ἐκβάλλεται.

18 ἐκβάλλεται. τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρ-
 19 χεται κάκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται
 διαλογισμοὶ πονηροὶ φόνοι μοιχεῖαι πορνεῖαι κλοπαὶ ψευδομαρτυρίαι
 20 βλασφημίαι. ταῦτά ἐστὶν τὰ κοινούντα τὸν ἄνθρωπον τὸ δὲ ἀνίπτοις
 21 χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ ἰησοῦς
 22* ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τύρου καὶ σιδῶνος. καὶ ἰδοὺ γυνὴ χαναναία
 ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα ἔκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα ἐλέησόν με
 23* κύριε υἱὲ δαβὶδ ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη
 αὐτῇ λόγον καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες
 24 ἀπόλυσον αὐτήν ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν οὐκ
 25* ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰσραὴλ. ἡ δὲ
 26 ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα κύριε βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 εἶπεν οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυ-
 27 ναρίοις. ἡ δὲ εἶπεν ναὶ κύριε καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων
 28 τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ
 ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ ὦ γύναι μεγάλη σου ἡ πίστις γενηθήτω σοι ὡς θέλεις
 29 καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ
 ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας καὶ ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος
 30* ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν
 χωλούς τυφλοὺς κωφοὺς κυλλοὺς καὶ ἐτέρους πολλοὺς καὶ ἔρριψαν αὐ-
 31* τοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. ὥστε τοὺς
 ὄχλους θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας κυλλοὺς ὑγιεῖς χωλοὺς
 32* περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν ἰσραὴλ. ὁ
 δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν σπλαγχνίζομαι
 ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί
 φάγωσιν καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ
 33* ὁδῷ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι

v.22 και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραζεν^v εκραυγασεν^{T. m. K} αυτω^{T. m. K} λεγουσα ελεησον με κυριε υιος^v υιε^{T. m. K} δαυιδ^{m. v} δαβιδ^{T. K} η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται.
v.23 ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων^v ηρωτων^{T. m. K} αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων. **v.25** η δε ελθουσα προσεκυνησεν^m προσεκυνει^{T. K. v} αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι. **v.30** και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους^{T. m. K} κυλλους κωφους^v και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας αυτου^v του^{T. m. K} ιησου^{T. m. K} και εθεραπευσεν αυτους. **v.31** ωστε τον^v τους^{T. m. K} οχλον^v οχλους^{T. m. K} θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγιεις και^v χωλους περιπατου-
 τας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ. **v.32** ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι^{m. v} ημερας^{T. K} τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω.
v.33 και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου^{T. m. K} ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον.

τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πό- 34*
 σους ἄρτους ἔχετε οἱ δὲ εἶπον ἑπτὰ καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ ἐκέλευσεν 35*
 τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ 36*
 τοὺς ἰχθύας εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ οἱ
 δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ ἦσαν 37*
 τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες 38
 ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. καὶ ἀπολύσας 39*
 τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια μαγδαλά.

καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώ- 16
 τησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξάαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς 2*
 εἶπεν αὐτοῖς ὀψίας γενομένης λέγετε εὐδία πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός.
 καὶ πρωῖ σήμερον χειμῶν πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός ὑποκρι- 3*
 ταὶ τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν τὰ δὲ σημεῖα
 τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε. γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ 4*
 καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου
 καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν. καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς 5*
 τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ὁράτε 6
 καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων. οἱ δὲ 7
 διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. γνοὺς δὲ ὁ 8*
 ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι ὅτι ἄρτους
 οὐκ ἐλάβετε. οὐπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν 9
 πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε. οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους 10
 τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε. πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ 11*
 περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδ-
 δουκαίων. τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ 12*

v.34 και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} επτα και ολιγα ιχθυδια.

v.35 και παραγγειλας^v εκελευσεν^{τ.μ.κ} τω^v τοις^{τ.μ.κ} οχλω^v οχλοις^{τ.μ.κ} αναπεσειν επι την γην.

v.36 ελαβεν^v και^{τ.μ.κ} λαβων^{τ.μ.κ} τους επτα αρτους και τους ιχθυαυ και^v ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου^v εδωκεν^{τ.μ.κ} τοις μαθηταις αυτου^{τ.μ.κ} οι δε μαθηται τοις^v τω^{τ.μ.κ} οχλοις^v οχλω^{τ.μ.κ}.

v.37 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν^{τ.μ.κ} το περισσευον των κλασματων ηραν^v επτα σφυριδας πληρεις.

v.39 και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγαδαν^v μαγδαλα^{τ.μ.κ}.

v.2 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις [οψιας^v οψιας^{τ.μ.κ} γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος. **v.3** και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος υποκριται^{τ.μ.κ} το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε]^v δυνασθε^{τ.μ.κ}.

v.4 γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησει αυτη ει μη το σημειον ιωνα του^{τ.μ.κ} προφητου^{τ.μ.κ} και καταλιπων αυτους απηλθεν. **v.5** και ελθοντες οι μαθηται αυτου^{τ.μ.κ} εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν.

v.8 γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις^{τ.μ.κ} τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ εχετε^v ελαβετε^{τ.μ.κ}.

v.11 πως ου νοειτε οτι ου περι αρτων^v αρτου^{τ.μ.κ} ειπον υμιν προσεχετε^v δε^v προσεχειν^{τ.μ.κ} απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων. **v.12** τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης των^v αρτων^v του^{τ.μ.κ} αρτου^{τ.μ.κ} αλλα^{μ.ν} αλλ^{τ.κ} απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων.

13* ἄρτου ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων. ἔλθων
 δὲ ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη καισαρείας τῆς φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς
 αὐτοῦ λέγων τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.
 14* οἱ δὲ εἶπον οἱ μὲν ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἄλλοι δὲ ἠλίαν ἕτεροι δὲ ἱερε-
 15 μίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι.
 16 ἀποκριθεὶς δὲ σίμων πέτρος εἶπεν σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ
 17* ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ μακάριος εἶ σίμων βαρ
 ἰωνᾶ ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατὴρ μου ὁ ἐν τοῖς
 18 οὐρανοῖς. καὶ γὰρ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ
 οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐ-
 19* τῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ ὃ ἐὰν δήσης
 ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς
 20* γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς
 21* αὐτοῦ ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἰησοῦς ὁ χριστός. ἀπὸ τότε
 ἤρξατο ὁ ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν
 εἰς ἱεροσόλυμα καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων
 22 καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. καὶ
 προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων ἰλεὺς σοι
 23* κύριε οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ πέτρῳ ὕπαγε ὀπίσω
 μου σατανᾶ σκάνδαλον μου εἶ ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν
 24 ἀνθρώπων. τότε ὁ ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἴ τις θέλει ὀπίσω
 μου ἔλθειν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκο-
 25* λουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν
 26* ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. τί γὰρ
 ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ
 27 ζημιωθῇ ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. μέλλει

v.13 ἐλθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με ^{Τ.Μ.Κ} λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου. **v.14** οι δε ειπαν^υ ειπον^{Τ.Μ.Κ} οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων. **v.17** και^{Τ.Μ.Κ} αποκριθεις δε^υ ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα^υ βαρ^{Τ.Μ.Κ} ιωνα^{Τ.Μ.Κ} οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις. **v.19** και^{Τ.Μ.Κ} δωσω σοι τας κλειδας^υ κλεις^{Τ.Μ.Κ} της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις. **v.20** τοτε διεστείλατο τοις μαθηταις αυτου^{Τ.Μ.Κ} ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους^{Τ.Μ.Κ} ο χριστος. **v.21** απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν^{Τ.Μ.Κ} εις ιεροσολυμα απελθειν^υ και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηαι και τη τριτη ημερα εγερθηαι. **v.23** ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου^{Τ.Μ.Κ} ει εμου^υ οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων. **v.25** ος γαρ εαν^υ αν^{Τ.Μ.Κ} θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην. **v.26** τι γαρ ωφεληθησεται^υ ωφελειται^{Τ.Μ.Κ} ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου.

γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστω κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται 28* θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ ἰησοῦς τὸν πέτρον καὶ ἰάκωβον 17 καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ ἔλαμψεν τὸ πρό- 2* σωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ ὠφθησαν αὐτοῖς μωσῆς καὶ ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. 3* ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν τῷ ἰησοῦ κύριε καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶ- 4* ναι εἰ θέλεις ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς σοὶ μίαν καὶ μωσῆ μίαν καὶ μίαν ἡλίᾳ. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐ- 5* τοὺς καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ 6* ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ προσελθὼν 7* ὁ ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες 8* δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν ἰησοῦν μόνον. καὶ 9* καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγων μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες τί οὖν οἱ γραμματεῖς 10* λέγουσιν ὅτι ἡλίαν δεῖ ἔλθειν πρῶτον. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν 11* αὐτοῖς ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον καὶ ἀποκαταστήσει πάντα. λέγω δὲ 12*

v.28 ἀμην λεγω υμιν οτι^v εισιν τινες των^{τ.κ.ν} ωδε εστωτων^v εστωτες^μ εστηκοτων^{τ.κ} οιτινες ου μη γευσονται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου. **17 v.2** και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενοντο^μ εγενετο^{τ.κ.ν} λευκα ως το φως. **v.3** και ιδου ωφθη^v ωφθησαν^{τ.μ.κ} αυτοις μωυσης^v μωυσης^{τ.μ.κ} και ηλιας συλλαλουντες^v μετ αυτου συλλαλουντες^{τ.μ.κ}. **v.4** αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεις ποιησω^v ποιησωμεν^{τ.μ.κ} ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωυσει^v μωση^{τ.μ.κ} μιαν και μιαν^{τ.μ.κ} ηλια μιαν^v. **v.5** ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου^{τ.μ.κ} ακουετε αυτου^v. **v.6** και ακουσαντες οι μαθηται επεσαν^v επεσον^{τ.μ.κ} επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα. **v.7** και προσηλθεν^v προσελθων^{τ.μ.κ} ο ιησους ηψατο^{τ.μ.κ} αυτων^{τ.μ.κ} και αφαμενος^v αυτων^v ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε. **v.8** επαραντες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη αυτον^v τον^{τ.μ.κ} ιησουν μονον. **v.9** και καταβαινοντων αυτων εκ^{μ.ν} απο^{τ.κ} του ορους ενετειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων εγερθη^v αναστη^{τ.μ.κ}. **v.10** και επιρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου^{τ.μ.κ} λεγοντες τι ουν οι γραμματεις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον. **v.11** ο δε ιησους^{τ.μ.κ} αποκριθεις ειπεν αυτοις^{τ.μ.κ} ηλιας μεν ερχεται πρωτον^{τ.μ.κ} και αποκαταστησει παντα. **v.12** λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα^{μ.ν} αλλ^{τ.κ} εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων.

ὑμῖν ὅτι ἡλίας ἤδη ἦλθεν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν ἀλλ' ἐποίησαν ἐν
 αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν
 13 ὑπ' αὐτῶν. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ
 14* εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ
 15 ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων. κύριε ἐλέησόν μου τὸν υἱόν
 ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ
 16 πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου καὶ
 17* οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ὦ
 γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν ἕως πότε
 18 ἀνεξομαί ὑμῶν φέρετέ μοι αὐτὸν ὦδε. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
 καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς
 19* ὥρας ἐκείνης. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον
 20* διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
 διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον
 σινάπεως ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ μετὰ βῆθι ἔντεϋθεν ἐκεῖ καὶ μεταθήσεται
 21* καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν
 22* προσευχῇ καὶ νηστεία. ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας
 23 ἀνθρώπων. καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται
 24* καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς καπερναοῦμ προ-
 σῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ πέτρῳ καὶ εἶπον ὁ διδάσκαλος
 25* ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα. λέγει ναὶ καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
 προέφθασεν αὐτόν ὁ ἰησοῦς λέγων τί σοι δοκεῖ σίμων οἱ βασιλεῖς τῆς
 γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ
 26* τῶν ἀλλοτρίων. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων ἔφη αὐτῷ ὁ

v.14 καὶ ἐλθόντων αὐτῶν^{Τ.Μ.Κ} πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτόν^{Μ.Υ}
 αὐτῷ^{Τ.Κ}. **v.17** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ὦ γενεὰ ἀπιστος καὶ διεστραμμένη ἕως πότε ἔσομαι^{Τ.Μ.Κ}
 μεθ' ὑμῶν ἔσομαι^Υ ἕως πότε ἀνεξομαί ὑμῶν φέρετέ μοι αὐτόν ὦδε. **v.19** τότε προσελθόντες οἱ
 μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον δια^{Μ.Υ} τι^{Μ.Υ} διατι^{Τ.Κ} ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό.
v.20 ὁ δὲ λέγει^Υ ἰησοῦς^{Τ.Μ.Κ} εἶπεν^{Τ.Μ.Κ} αὐτοῖς διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν^Υ ἀπιστίαν^{Τ.Μ.Κ} ὑμῶν ἀμὴν
 γὰρ λέγω ὑμῖν ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ μετὰ βῆθι^Υ μεταθήθῃ^{Τ.Μ.Κ}
 ἐνθεν^Υ ἐντεϋθεν^{Τ.Μ.Κ} ἐκεῖ καὶ μεταθήσεται καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. **v.21** τοῦτο^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ}
 το^{Τ.Μ.Κ} γένος^{Τ.Μ.Κ} οὐκ^{Τ.Μ.Κ} ἐκπορεύεται^{Τ.Μ.Κ} εἰ^{Τ.Μ.Κ} μὴ^{Τ.Μ.Κ} ἐν^{Τ.Μ.Κ} προσευχῇ^{Τ.Μ.Κ} καὶ^{Τ.Μ.Κ}
 νηστεία^{Τ.Μ.Κ}. **v.22** ἀναστρεφομένων^Υ ἀναστρεφομένων^{Τ.Μ.Κ} δε αὐτῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς
 ὁ ἰησοῦς μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. **v.24** ἐλθόντων δὲ αὐ-
 τῶν εἰς καπερναοῦμ^Υ καπερναοῦμ^{Τ.Μ.Κ} προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ πέτρῳ καὶ εἶπαν^Υ
 εἶπον^{Τ.Μ.Κ} ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ [τα]^Υ τα^{Τ.Μ.Κ} δίδραχμα. **v.25** λέγει ναὶ καὶ ἐλθόντα^Υ οτε^{Τ.Μ.Κ}
 εἰσῆλθεν^{Τ.Μ.Κ} εἰς τὴν οἰκίαν προέφθασεν αὐτόν ὁ ἰησοῦς λέγων τί σοι δοκεῖ σίμων οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
 ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. **v.26** εἰπόντος^Υ δε^Υ
 λέγει^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ^{Τ.Μ.Κ} ὁ^{Τ.Μ.Κ} πέτρος^{Τ.Μ.Κ} ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων εἶπε αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀρα^Υ γε^Υ ἀραγε^{Τ.Μ.Κ}
 ἐλευθεροὶ εἰσὶν οἱ υἱοί.

ἰησοῦς ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς 27*
πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον
ἰχθὺν ἄρον καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα ἐκεῖνον λαβὼν
δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσήλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ λέγοντες τίς ἄρα 18
μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ προσκαλεσάμενος ὁ 2*
ἰησοῦς παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν. καὶ εἶπεν ἀμὴν λέγω 3
ὑμῖν ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον 4*
τοῦτο οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ ὅς ἐάν 5*
δέξῃται παιδίον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται. ὅς δ' ἂν 6*
σκανδαλίῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ συμφέρει
αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταπον-
τισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων 7*
ἀνάγκη γὰρ ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι'
οὔ το σκάνδαλον ἔρχεται. εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει 8*
σε ἔκκοψον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ καλὸν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν
ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε ἔξλε αὐτὸν καὶ 9
βάλε ἀπὸ σοῦ καλὸν σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν ἢ
δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ὁρᾶτε μὴ 10*
καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι
αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσιν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 11*
τί ὑμῖν δοκεῖ ἐὰν γένηται τι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἐν 12*

v.27 ἵνα δε μη σκανδαλίσωμεν αυτους πορευθεῖς εἰς τὴν^{τ.μν.κ} θαλασσαν βαλε ἀγκιστρον καὶ τὸν ἀναβαινοντα^{μν} ἀναβάντα^{τ.κ.ν} πρῶτον ἰχθυν ἄρον καὶ ἀνοίξας τὸ στομα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα ἐκεῖνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ. **18 v.2** καὶ προσκαλεσαμενος ο^{τ.μν.κ} ἰησοῦς^{τ.μν.κ} παιδιον εστησεν αὐτο ἐν μεσῳ αυτων. **v.4** οστις ουν ταπεινωσει^{μν.ν} ταπεινωσῇ^{τ.κ} εαυτον ὡς τὸ παιδιον τουτου ουτος ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. **v.5** καὶ ὅς ἐάν δεξῇται παιδιον^{τ.μν.κ} τοιοῦτον^{τ.μν.κ} ἐν παιδιον^ν τοιοῦτο^ν ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου ἐμὲ δεχεται. **v.6** ὅς δ' ἂν σκανδαλίῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός περὶ^ν εἰς^{μν} ἐπὶ^{τ.κ} τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. **v.7** οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων ἀνάγκη γὰρ ἐστὶν^{τ.μν.κ} ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ^{τ.μν.κ} δι' οὗ το σκάνδαλον ἐρχεται. **v.8** εἰ δε ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε ἔκκοψον αὐτον^ν αὐτα^{τ.μν.κ} καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ καλὸν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν^{τ.μν.κ} ἢ^{τ.μν.κ} κυλλὸν ἢ^ν χωλὸν^ν ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. **v.10** ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσι^ν βλέπουσιν^{τ.μν.κ} τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **v.11** ἦλθεν^{τ.μν.κ} γὰρ^{τ.μν.κ} ὁ^{τ.μν.κ} υἱὸς^{τ.μν.κ} τοῦ^{τ.μν.κ} ἀνθρώπου^{τ.μν.κ} σῶσαι^{τ.μν.κ} τὸ^{τ.μν.κ} ἀπολωλός^{τ.μν.κ}.

ἐξ αὐτῶν οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐννενήκονταεννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ
 13* πλανώμενον. καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει
 ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταεννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.
 14* οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς
 15* ἵνα ἀπολήται εἰς τῶν μικρῶν τούτων. ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελ-
 φός σου ὑπάγε καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου ἐὰν σου
 16 ἀκούσῃ ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου. ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ παράλαβε
 μετὰ σοῦ ἕτι ἓνα ἢ δύο ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ
 17 πᾶν ῥῆμα. ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν εἶπέ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐὰν δὲ καὶ τῆς
 18* ἐκκλησίας παρακούσῃ ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης. ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ὅσα ἐὰν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
 19* ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. πάλιν λέγω
 ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πραγ-
 ματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ
 20 ἐν οὐρανοῖς. οὐ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα
 21* ἐκεῖ εἶμι ἐν μέσῳ αὐτῶν. τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν κύριε
 ποσακὶς ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ ἕως ἐπτάκις.
 22* λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις
 23 ἐπτά. διὰ τοῦτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ
 24 ὃς ἠθέλησεν συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμένου δὲ
 25* αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. μὴ
 ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦπραθῆναι
 καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἀποδοθῆ-
 26* ναι. πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων κύριε μακροθύμησον
 27 ἐπ' ἐμοί καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δού-

v.12 τι υμιν δοκει εαν γενηται τινη ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφησει^v αφεις^{T.M.K} τα εννηκοντα^{M.V} εννεα^{M.V} εννηκονταεννεα^{T.K} επι τα ορη και^v πορευθεις ζητει το πλανωμενον. **v.13** και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επι αυτω μαλλον η επι τοις εννηκοντα^{M.V} εννεα^{M.V} εννηκονταεννεα^{T.K} τοις μη πεπλανημενοις. **v.14** ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρος υμων του εν ουρανοις ινα αποληται εν^v εις^{T.M.K} των μικρων τουτων. **v.15** εαν δε αμαρτηση [εις^v εις^{T.M.K} σε]^v σε^{T.M.K} ο αδελφος σου υπαγε και^{T.M.K} ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησας τον αδελφον σου. **v.18** αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν τω^{T.M.K} ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα εν τω^{T.M.K} ουρανω. **v.19** παλιν [αμην]^v αμην^M λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων^{T.M.K} συμφωνησωσιν εξ^v υμων^v επι της γης περι παντος πραγματος ου εαν αιτησωνται αυτοις παρα του πατρος μου του εν ουρανοις. **v.21** τοτε προσελθων αυτω^{T.M.K} ο πετρος ειπεν αυτω^v κυριε ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εως επτακις. **v.22** λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εως επτακις αλλα^v αλλ^{T.M.K} εως εβδομηκοντακις επτα. **v.25** μη εχοντος δε αυτου αποδοουναι εκελευσεν αυτον ο κυριος αυτου^{T.M.K} πραθηναι και την γυναικα αυτου^{T.M.K} και τα τεκνα και παντα οσα εχει^v ειχεν^{T.M.K} και αποδοθηναι. **v.26** πεσων ουν ο δουλος προσεκυνει αυτω λεγων κυριε^{T.M.K} μακροθυμησον επι εμοι και παντα σοι^{T.M.K} αποδωσω σοι^v.

λου ἐκεῖνου ἀπέλυσεν αὐτόν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. ἐξελθὼν 28*
 δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὄφειλεν αὐ-
 τῷ ἑκατὸν δηνάρια καὶ κρατήσας αὐτόν ἐπνιγεν λέγων ἀπόδος μοι ὁ τι
 ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκά- 29*
 λει αὐτόν λέγων μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. ὁ δὲ 30*
 οὐκ ἤθελεν ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ
 ὀφειλόμενον. ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν 31*
 σφόδρα καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
 τότε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ δοῦλε πονηρέ 32
 πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι ἐπεὶ παρεκάλεσάς με. οὐκ ἔδει 33*
 καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα. καὶ ὀργισθεῖς 34*
 ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτόν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν
 τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει 35*
 ὑμῖν ἔαν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ
 παραπτώματα αὐτῶν.

καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους μετήρην ἀπὸ 19
 τῆς γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς ἰουδαίας πέραν τοῦ ἰορδάνου.
 καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς ἐκεῖ. 2
 καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτόν καὶ λέγοντες αὐτῷ 3*
 εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν.
 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς 4*
 ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ εἶπεν ἕνεκεν τούτου καταλείπει 5*
 ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικί
 αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ 6
 σὰρξ μία ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωρίζετω. λέγουσιν 7*

v.28 ἐξελθων δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδουλων αυτου ος ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησας αυτον επνιγεν λεγων αποδος μοι ^{Τ.Μ.Κ} ει ^{Μ.Υ} ο ^{Τ.Κ} τι οφειλεις. **v.29** πεσων ουν ο συνδουλος αυτου εις ^{Τ.Μ.Κ} τους ^{Τ.Μ.Κ} ποδας ^{Τ.Μ.Κ} αυτου ^{Τ.Μ.Κ} παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και παντα ^{Τ.Κ} αποδωσω σοι. **v.30** ο δε ουκ ηθελεν αλλ ^Κ αλλα ^{Τ.Μ.Υ} απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εως ου ^{Τ.Μ.Κ} αποδω το οφειλομενον. **v.31** ιδοντες ουν ^Υ δε ^{Τ.Μ.Κ} οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες διεσαφησαν τω κυριω εαυτων ^{Μ.Υ} αυτων ^{Τ.Κ} παντα τα γενομενα. **v.33** ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ως καγω ^Υ και ^{Τ.Μ.Κ} εγω ^{Τ.Μ.Κ} σε ηλεησα. **v.34** και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω ^{Τ.Μ.Κ}. **v.35** ουτως και ο πατηρ μου ο ουρανος ^Υ επουρανος ^{Τ.Μ.Κ} ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα ^{Τ.Μ.Κ} παραπτωματα ^{Τ.Μ.Κ} αυτων ^{Τ.Μ.Κ}. **19 v.3** και προσηλθον αυτω οι ^{Τ.Μ.Κ} φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες αυτω ^{Τ.Μ.Κ} ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν. **v.4** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ^{Τ.Μ.Κ} ουκ ανεγνωτε οτι ο κτισας ^Υ ποιησας ^{Τ.Μ.Κ} απι αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους. **v.5** και ειπεν ενεκα ^Υ ενεκεν ^{Τ.Μ.Κ} τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα [αυτου] ^Μ και την μητερα και κολληθησεται ^Υ προσκολληθησεται ^{Τ.Μ.Κ} τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν. **v.7** λεγουσιν αυτω τι ουν μωσης ^Υ μωσης ^{Τ.Μ.Κ} ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι [αυτην] ^Υ αυτην ^{Τ.Μ.Κ}.

αὐτῷ τί οὖν μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολύσαι
 8* αὐτήν. λέγει αὐτοῖς ὅτι μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρε-
 ψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως.
 9* λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἰ μὴ ἐπὶ πορνεία
 καὶ γαμήση ἄλλην μοιχᾶται καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται.
 10* λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου
 11* μετὰ τῆς γυναικός οὐ συμφέρει γαμήσαι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς οὐ πάντες
 12 χωροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἀλλ' οἷς δέδοται. εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες
 ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐ-
 νουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν
 ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω.
 13* τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ προσεύ-
 14 ζηται οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν ἄφετε τὰ
 παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς με τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
 15* βασιλεία τῶν οὐρανῶν. καὶ ἐπιθείς αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἐπορεύθη ἐκεῖ-
 16* θεν. καὶ ἰδοὺ εἷς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ διδάσκαλε ἀγαθε τί ἀγαθὸν
 17* ποιήσω ἵνα ἔχω ζῶν αἰώνιον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ τί με λέγεις ἀγαθὸν οὐ-
 δεις ἀγαθός εἰ μὴ εἷς ὁ θεός εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζῶν τήρησον
 18 τὰς ἐντολάς. λέγει αὐτῷ ποίας ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν τὸ οὐ φονεύσεις οὐ
 19* μοιχεύσεις οὐ κλέψεις οὐ ψευδομαρτυρήσεις. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
 20* τὴν μητέρα καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. λέγει αὐτῷ ὁ
 21* νεανίσκος πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου τί ἔτι ὑστερῶ. ἔφη
 αὐτῷ ὁ ἰησοῦς εἰ θέλεις τέλειος εἶναι ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα
 καὶ δός πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει
 22 μοι. ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος ἦν γὰρ

v.8 λέγει αυτοις οτι μωυσης^v μωσῆς^{T.μ.κ} προς την σκληροκαρδιαν υμων επιτρεψεν υμιν απολυσαι τας
 γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως. **v.9** λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου
 ει^{T.κ} μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχεται και^{T.μ.κ} ο^{T.μ.κ} απολελυμενην^{T.μ.κ} γαμησας^{T.μ.κ}
 μοιχεται^{T.μ.κ}. **v.10** λεγουσιν αυτω οι μαθηται [αυτου]^v αυτου^{T.μ.κ} ει ουτως εστιν η αιτια του
 ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμησαι. **v.11** ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον
 λογον [τουτον]^v τουτον^{T.μ.κ} αλλ οις δεδοται. **v.13** τοτε προσηνεχθησαν^v προσηνεχθη^{T.μ.κ} αυτω
 παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευζηται οι δε μαθηται επιτιμησαν αυτοις. **v.15** και
 επιθεις αυτοις^{T.μ.κ} τας χειρας αυτοις^v επορευθη εκειθεν. **v.16** και ιδου εις προσελθων ειπεν^{T.μ.κ}
 αυτω ειπεν^v διδασκαλε αγαθε^{T.μ.κ} τι αγαθον ποιησω ινα σχω^v εχω^{T.μ.κ} ζων αιωνιον. **v.17** ο
 δε ειπεν αυτω τι με ερωτας^v περι^v του^v αγαθου^v λεγεις^{T.μ.κ} αγαθον^{T.μ.κ} ουδεις^{T.μ.κ} αγαθος^{T.μ.κ}
 ει^{T.μ.κ} μη^{T.μ.κ} εις εστιν^v ο αγαθος^v θεος^{T.μ.κ} ει δε θελεις εισελθειν^{T.μ.κ} εις την ζων εισελθειν^v
 τηρησον τας εντολας. **v.19** τιμα τον πατερα σου^{T.κ} και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον
 σου ως σεαυτον. **v.20** λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξα^v εφυλαξαμην^{T.μ.κ} εκ^{T.μ.κ}
 νεοτητος^{T.μ.κ} μου^{T.μ.κ} τι επι υστερω. **v.21** εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον
 σου τα υπαρχοντα και δος [τοις]^v πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανοις^v ουρανω^{T.μ.κ} και δευρο
 ακολουθει μοι.

ἔχων κτήματα πολλά. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἀμὴν 23*
 λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν 24*
 οὐρανῶν. πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυπή-
 ματος ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.
 ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες τίς ἄρα 25*
 δύναται σωθῆναι. ἐμβλέψας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς παρὰ ἀνθρώποις 26*
 τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά ἐστίν. τότε ἀποκριθεὶς 27
 ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν
 σοι τί ἄρα ἔσται ἡμῖν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι 28*
 ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα
 θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ ἰσραήλ. καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν 29*
 οἰκίας ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ
 ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν
 αἰώνιον κληρονομήσει. πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι 30
 πρῶτοι.

ὁμοία γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις 20
 ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῃ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
 συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν 2*
 αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν εἶ- 3*
 δεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς. κάκεινοις εἶπεν ὑπάγετε καὶ 4*
 ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν οἳ δὲ ἀπηλθόν.
 πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ 5*, 6*
 δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς καὶ λέγει
 αὐτοῖς τί ᾧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί. λέγουσιν αὐτῷ ὅτι οὐ- 7*

v.23 ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολως^{Τ.Μ.Κ} πλουσιος δυσκολως^Υ εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων. **v.24** παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εισελθειν^Υ εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν^{Τ.Μ.Κ}. **v.25** ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου^{Τ.Μ.Κ} εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι. **v.26** εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα [εστιν]^Μ εστιν^{Τ.Κ}. **v.28** ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε^Υ καθισεσθε^{Τ.Μ.Κ} και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ. **v.29** και πας οστις^Υ ος^{Τ.Μ.Κ} αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα^{Τ.Μ.Κ} η^{Τ.Μ.Κ} τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα λημψεται^Υ λημψεται^{Τ.Μ.Κ} και ζωην αιωνιον κληρονομησει. **20 v.2** και^Μ συμφωνησας δε^{Τ.Κ.Υ} μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου. **v.3** και εξελθων περι την^{Τ.Κ} τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους. **v.4** και^{Μ.Υ} εκεινοις^{Μ.Υ} κακεινοις^{Τ.Κ} ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν. **v.5** οι δε απηλθον παλιν [δε]^Υ εξελθων περι εκτην και ενατην^{Μ.Υ} εννατην^{Τ.Κ} ωραν εποιησεν ωσαυτως. **v.6** περι δε την ενδεκατην ωραν^{Τ.Μ.Κ} εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους^{Τ.Μ.Κ} και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι.

8 δεις ἡμᾶς ἐμισθώσατο λέγει αὐτοῖς ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα
 9 καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε. ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ
 10 ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς
 11 τὸν μισθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες
 12 οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνά δηνάριον. ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶ-
 13 τοι ἐνόμισαν ὅτι πλεῖονα λήψονται καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνά δηνάριον.
 14 λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη. λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ
 15 ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βα-
 16 στάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
 17 ἐνὶ αὐτῶν ἑταῖρε οὐκ ἀδικῶ σε οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι. ἄρον
 18 τὸ σὸν καὶ ὑπάγε θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. ἢ οὐκ
 19 ἔξεστίν μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς
 20 ἐστίν ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι. οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶ-
 21 τοι ἔσχατοι πολλοὶ γὰρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. καὶ ἀναβαίνων
 22 ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν
 23 ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ὁ
 24 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν
 25 καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ. καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνε-
 26 σιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 27 ἀναστήσεται. τότε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου μετὰ
 28 τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν
 29 αὐτῇ τί θέλεις λέγει αὐτῷ εἶπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου εἰς
 30 ἓκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἑξ' εὐωνύμων ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ
 31 ὁ ἰησοῦς εἶπεν οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ

v.7 λεγουσιν αὐτῷ ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο λέγει αὐτοῖς ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε. **v.10** καὶ ἐλθόντες δεῖ οἱ πρῶτοι ἐνομισαν ὅτι πλεῖονα λήψονται καὶ ἔλαβον [το] καὶ αὐτοὶ ἀνά δηνάριον καὶ αὐτοὶ. **v.12** λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. **v.13** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν ἑταῖρε οὐκ ἀδικῶ σε οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι. **v.15** [ἢ] οὐκ ἔξεστίν μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς ἢ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστίν ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι. **v.16** οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι πολλοὶ γὰρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. **v.17** καὶ ἀναβαίνων ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα [μαθητὰς] μαθητὰς κατ' ἰδίαν καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς. **v.19** καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. **v.20** τότε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσα τι παρ' αὐτοῦ. **v.21** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ τί θέλεις λέγει αὐτῷ εἶπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου εἰς ἓκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἑξ' εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **v.22** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μελλῶ πιεῖν ἢ καὶ τὸ βάπτισμα ἃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι λεγουσιν αὐτῷ δύναμεθα.

μέλλω πίνειν καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι λέγουσιν αὐτῷ δυνάμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε καὶ τὸ 23* βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ' οἷς ἡτοιμάσται ὑπὸ τοῦ πατρός μου. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο 24 ἀδελφῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς εἶπεν οἶδατε ὅτι οἱ 25 ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὅς ἐάν θέλη ἐν ὑμῖν μέγας 26* γενέσθαι ἔστω ὑμῶν διάκονος. καὶ ὅς ἐάν θέλη ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος 27* ἔστω ὑμῶν δούλος. ὡσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ ἱεριχῶ ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. 29 καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν ἀκούσαντες ὅτι ἰησοῦς 30* παράγει ἐκράζαν λέγοντες ἐλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς δαβίδ. ὁ δὲ ὄχλος 31* ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν οἱ δὲ μείζον ἐκράζον λέγοντες ἐλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς δαβίδ. καὶ στὰς ὁ ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτούς καὶ 32 εἶπεν τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν. λέγουσιν αὐτῷ κύριε ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν 33* οἱ ὀφθαλμοί. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν 34* καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς βηθθαγή πρὸς τὸ ὄρος 21* τῶν ἐλαιῶν τότε ὁ ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς. λέγων αὐτοῖς πο- 2* ρεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς λύσαντες ἀγάγετέ μοι. καὶ ἐάν τις 3* ὑμῖν εἴπη τι ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρειαν ἔχει εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ προφήτου 4*

v.23 καὶ ^{Τ.Μ.Κ} λέγει αὐτοῖς τὸ μὲν ποτήριον μου πίεσθε καὶ ^{Τ.Μ.Κ} τὸ ^{Τ.Μ.Κ} βάπτισμα ^{Τ.Μ.Κ} ὃ ^{Τ.Μ.Κ} ἐγὼ ^{Τ.Μ.Κ} βαπτίζομαι ^{Τ.Μ.Κ} βαπτισθήσεσθε ^{Τ.Μ.Κ} τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου ^{Τ.Μ.Κ} οὐκ ἔστιν ἐμὸν [τουτο] ^Υ δοῦναι ἀλλ' οἷς ἡτοιμάσται ὑπὸ τοῦ πατρός μου. **v.26** οὐχ οὕτως δὲ ^{Τ.Μ.Κ} ἔσται ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὅς ἐάν θέλη ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἔσται ^{Μ.Υ} ἔστω ^{Τ.Κ} ὑμῶν διάκονος. **v.27** καὶ ὅς ἐάν ^Υ εἶναι πρῶτος ἔσται ^Υ ἔστω ^{Τ.Μ.Κ} ὑμῶν δούλος. **v.30** καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν ἀκούσαντες ὅτι ἰησοῦς παράγει ἐκράζαν λέγοντες ἐλέησον ἡμᾶς [κυριε] ^Υ κύριε ^{Τ.Μ.Κ} υἱὸς δαυιδ ^{Μ.Υ} δαβιδ ^{Τ.Κ}. **v.31** ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν οἱ δὲ μείζον ἐκράζαν ^Υ ἐκράζον ^{Τ.Μ.Κ} λέγοντες ἐλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς δαυιδ ^{Μ.Υ} δαβιδ ^{Τ.Κ}. **v.33** λέγουσιν αὐτῷ κύριε ἵνα ἀνοιγῶσιν ^Υ ἀνοιχθῶσιν ^{Τ.Μ.Κ} ἡμῶν ^{Τ.Μ.Κ} οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ^Υ. **v.34** σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν ^{Τ.Μ.Κ} αὐτῶν καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν ^{Τ.Μ.Κ} οἱ ^{Τ.Μ.Κ} ὀφθαλμοὶ ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. **21 v.1** καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς βηθθαγή ^Μ βηθθαγή ^{Τ.Κ.Υ} εἰς ^Υ πρὸς ^{Τ.Μ.Κ} τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τότε ὁ ^{Τ.Μ.Κ} ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς. **v.2** λέγων αὐτοῖς πορευεσθε ^Υ πορευθητε ^{Τ.Μ.Κ} εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ^Υ ἀπέναντι ^{Τ.Μ.Κ} ὑμῶν καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς λύσαντες ἀγάγετέ μοι. **v.3** καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπη τι ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρειαν ἔχει εὐθύς ^Υ εὐθέως ^{Τ.Μ.Κ} δὲ ἀποστελεῖ ^Μ ἀποστελεῖ ^{Τ.Κ.Υ} αὐτούς. **v.4** τοῦτο δὲ ὄλον ^{Τ.Μ.Κ} γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος.

5* λέγοντος. εἶπατε τῇ θυγατρὶ σιών ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι πρα-
 6* ὕς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. πορευθέντες δὲ
 7* οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἤγαγον
 τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν
 8 καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν
 τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ
 9* ἔστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦν-
 τες ἔκραζον λέγοντες ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαβὶδ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
 10 ὀνόματι κυρίου ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς
 11* ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα τίς ἐστὶν οὗτος. οἱ δὲ ὄχλοι
 ἔλεγον οὗτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ ναζαρέτ τῆς γαλιλαίας.
 12* καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ θεοῦ καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς
 πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυ-
 βιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς.
 13* καὶ λέγει αὐτοῖς γέγραπται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται
 14* ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν. καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυ-
 15* φλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. ἰδόντες δὲ οἱ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας
 κρίζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαβὶδ ἠγανάκτησαν.
 16* καὶ εἶπον αὐτῷ ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς ναὶ
 οὐδέποτε ἀνεγνώτε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
 17 αἶνον. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς βηθανίαν
 18*, 19 καὶ ἠϋλίσθη ἐκεῖ. πρωτῆς δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπέειπεν. καὶ
 ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ
 εἰ μὴ φύλλα μόνον καὶ λέγει αὐτῇ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς

v.5 εἶπατε τῇ θυγατρὶ σιών ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται σοι πραὺς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὄνον καὶ ἐπὶ^v πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. **v.6** πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς συνετάξεν^v προσέταξεν^{T.Mt.K} αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. **v.7** ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ^v ἐπάνω^{T.Mt.K} αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν^{T.Mt.K} καὶ ἐπεκάθισαν^K ἐπεκάθισεν^{T.Mt.v} ἐπάνω αὐτῶν. **v.9** οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν^v καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαβὶδ^{Mt.v} δαβὶδ^{T.K} εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. **v.11** οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον οὗτος ἐστὶν ἰησοῦς^{T.Mt.K} ὁ προφήτης ἰησοῦς^v ὁ ἀπὸ ναζαρέθ^{K.v} ναζαρέτ^{T.Mt} τῆς γαλιλαίας. **v.12** καὶ εἰσῆλθεν ὁ^{T.Mt.K} ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ^{T.Mt.K} θεοῦ^{T.Mt.K} καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς. **v.13** καὶ λέγει αὐτοῖς γέγραπται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε^v ἐποιήσατε^{T.Mt.K} σπήλαιον ληστῶν. **v.14** καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ^{T.K.v} καὶ^{T.K.v} χωλοὶ καὶ^{Mt} τυφλοὶ^{Mt} ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. **v.15** ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας τοὺς^v κρίζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαβὶδ^{Mt.v} δαβὶδ^{T.K} ἠγανάκτησαν. **v.16** καὶ εἶπαν^v εἶπον^{T.Mt.K} αὐτῷ ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς ναὶ οὐδέποτε ἀνεγνώτε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. **v.18** πρωτῆς^v πρωτῆς^{T.Mt.K} δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπέειπεν.

τὸν αἰῶνα καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ 20
 ἐθαύμασαν λέγοντες πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ. ἀποκριθεὶς 21
 δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ δια-
 κριθῆτε οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε
 ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν γενήσεται. καὶ πάντα ὅσα ἂν 22*
 αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψεσθε. καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς 23*
 τὸ ἱερόν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 τοῦ λαοῦ λέγοντες ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν
 ἐξουσίαν ταύτην. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἐρωτήσω ὑμᾶς 24
 καὶ γὰρ λόγον ἓνα ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
 ποιῶ. τὸ βάπτισμα ἰωάννου πόθεν ἦν ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων οἱ 25*
 δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ ἡμῖν
 διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ. ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων φοβού- 26*
 μεθα τὸν ὄχλον πάντες γὰρ ἔχουσιν τὸν ἰωάννην ὡς προφήτην. καὶ 27*
 ἀποκριθέντες τῷ ἰησοῦ εἶπον οὐκ οἶδαμεν ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτὸς οὐδὲ
 ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ ἄνθρωπος 28*
 εἶχεν τέκνα δύο καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν τέκνον ὕπαγε σήμερον
 ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι μου. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν οὐ θέλω ὕστερον δὲ 29
 μεταμεληθεὶς ἀπήλθεν. καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως ὁ δὲ 30*
 ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐγὼ κύριε καὶ οὐκ ἀπήλθεν. τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν 31*
 τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς λέγουσιν αὐτῷ ὁ πρῶτος λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἦλθεν γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης 32*
 καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ
 ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. ἄλλην 33*

v.22 και παντα οσα εαν^{μτ} αν^{τ.κ.ν} αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε^ν ληψεσθε^{τ.μτ.κ.}.
v.23 και ελθοντος^ν ελθοντι^{τ.μτ.κ} αυτου^ν αυτω^{τ.μτ.κ} εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιε-
 ρεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν
 ταυτην. **v.25** το βαπτισμα το^ν ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο εν^ν
 παρ^{τ.μτ.κ} εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια^{μτ.ν} τι^{μτ.ν} διατι^{τ.κ} ουν ουκ επιστευσ-
 σατε αυτω. **v.26** εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ ως^ν προφητην^ν
 εχουσιν τον ιωαννην ως^{τ.μτ.κ} προφητην^{τ.μτ.κ}. **v.27** και αποκριθεντες τω ιησου ειπαν^ν ειπον^{τ.μτ.κ}
 ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω. **v.28** τι δε
 υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου
 εν τω αμπελωνι μου^{τ.μτ.κ}. **v.30** και^{τ.μτ.κ} προσελθων δε^ν τω ετερω^ν δευτερω^{τ.μτ.κ} ειπεν ωσαυτως
 ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν. **v.31** τις εκ των δυο εποησεν το θελημα του
 πατρος λεγουσιν αυτω^{τ.μτ.κ} ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι
 προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου. **v.32** ηλθεν γαρ προς^{τ.μτ.κ} υμας^{τ.μτ.κ} ιωαννης προς^ν
 υμας^ν εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω
 υμεις δε ιδοντες ουδε^ν ου^{τ.μτ.κ} μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω.

παραβολὴν ἀκούσατε ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης ὅστις ἐφύτευσεν
 ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ
 34 ὠκοδόμησεν πύργον καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. ὅτε
 δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς
 35 τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρπούς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ
 τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν ὃν δὲ ἀπέκτειναν ὃν δὲ ἐλιθοβό-
 36 λησαν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων καὶ
 37 ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν
 38* αὐτοῦ λέγων ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν
 εἶπον ἐν ἑαυτοῖς οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος δευτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν
 39 καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον
 40 ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπε-
 41* λῶνος τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις. λέγουσιν αὐτῷ κακοὺς κακῶς
 ἀπολέσει αὐτούς καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς οἵτινες
 42 ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς
 ὁ ἰησοῦς οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
 οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας παρὰ κυρίου ἐγένετο
 43 αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι
 ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι
 44* τοὺς καρπούς αὐτῆς. καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται
 45 ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσῃ αὐτόν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 46* φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. καὶ ζη-
 τοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους ἐπειδὴ ὡς προφήτην
 αὐτὸν εἶχον.

22* καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγων.
 2 ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὅστις ἐποίησεν γά-
 3 μους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς
 4* κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. πάλιν ἀπέστει-

v.33 ἀλλην παραβολην ἀκουσατε ἀνθρωπος [τις]^μ τις^{τ.κ} ἦν οἰκοδεσποτης ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμον αὐτῷ περιεθηκεν καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνον καὶ ὠκοδομησεν πυργον καὶ ἐξεδετο^ν ἐξεδετο^{τ.μ.κ} αὐτον γεωργοις καὶ ἀπεδημησεν. **v.38** οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς οὗτος ἐστιν ὁ κληρονόμος δευτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν καὶ σχωμέν^ν κατασχωμέν^{τ.μ.κ} τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. **v.41** λέγουσιν αὐτῷ κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται^{μ.ν} ἐκδώσεται^{τ.κ} ἄλλοις γεωργοῖς οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. **v.44** [καὶ^ν καὶ^{τ.μ.κ} ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσῃ αὐτόν]^ν αὐτόν^{τ.μ.κ}. **v.46** καὶ ζητοῦντες αὐτόν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους ἐπειδὴ^ν ἐπειδὴ^{τ.μ.κ} εἰς^ν ὡς^{τ.μ.κ} προφήτην αὐτόν εἶχον. **22 v.1** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς^{τ.μ.κ} ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς^ν λέγων. **v.4** πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων εἰπατε τοῖς κεκλημένοις ἰδοὺ τὸ ἀριστόν μου ἡτοιμακά^ν ἡτοιμασα^{τ.μ.κ} οἱ ταυροὶ μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα καὶ πάντα ετοίμα δευτε εἰς τοὺς γάμους.

λεν ἄλλους δούλους λέγων εἶπατε τοῖς κεκλημένοις ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου
 ἡτοίμασα οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα καὶ πάντα ἔτοιμα δεῦτε
 εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπηήλθον ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν 5*
 ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους 6
 αὐτοῦ ὑβρίσαν καὶ ἀπέκτειναν. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη καὶ 7*
 πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπόλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν
 πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ ὁ μὲν γάμος 8
 ἔτοιμός ἐστιν οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι. πορεύεσθε οὖν ἐπὶ 9*
 τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν καὶ ὅσους ἂν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.
 καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους 10*
 εὔρον πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.
 εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄν- 11
 θρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου. καὶ λέγει αὐτῷ ἐταῖρε πῶς 12
 εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου ὁ δὲ ἐφिमώθη. τότε εἶπεν ὁ βασι- 13*
 λεὺς τοῖς διακόνοις δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ
 ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
 μὸς τῶν ὀδόντων. πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. τότε 14, 15
 πορευθέντες οἱ φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσω-
 σιν ἐν λόγῳ. καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν 16
 ἡρῳδιανῶν λέγοντες διδάσκαλε οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ
 θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός οὐ γὰρ βλέ-
 πεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. εἶπε οὖν ἡμῖν τί σοι δοκεῖ ἔξεστιν δοῦναι 17
 κῆνσον καίσαρι ἢ οὐ. γνοὺς δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν 18
 τί με πειράζετε ὑποκριταί. ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου οἱ 19
 δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. καὶ λέγει αὐτοῖς τίνας ἢ εἰκῶν αὕτη 20
 καὶ ἢ ἐπιγραφή. λέγουσιν αὐτῷ καίσαρος τότε λέγει αὐτοῖς ἀπόδοτε 21
 οὖν τὰ καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἀκούσαντες 22*
 ἐθαύμασαν καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπηήλθον. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλ- 23*
 θον αὐτῷ σαδδουκαῖοι οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν καὶ ἐπηρώτησαν

v.5 οἱ δε ἀμελησαντες ἀπηήλθον ὡς^v ο^{T.Μ.Κ} μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν ὡς^v ο^{T.Μ.Κ} δε ἐπὶ^v εἰς^{T.Μ.Κ} τὴν
 ἐμπορίαν αὐτοῦ. **v.7** καὶ^Μ ἀκούσας^{T.Μ.Κ} δε^{T.Κ} ὁ δε^v βασιλεὺς ἐκεῖνος^Μ ὠργίσθη καὶ πέμψας τὰ
 στρατεύματα αὐτοῦ ἀπόλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. **v.9** πορεύεσθε
 οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν καὶ ὅσους εἴρητε εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. **v.10** καὶ
 ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὡς^v ὡσους^{T.Μ.Κ} εὔρον πονηροὺς τε καὶ
 ἀγαθοὺς καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. **v.13** τότε εἶπεν^{T.Μ.Κ} ὁ βασιλεὺς εἶπεν^v τοῖς διακόνοις
 δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε^{T.Μ.Κ} αὐτὸν^{T.Μ.Κ} καὶ^{T.Μ.Κ} ἐκβάλετε αὐτὸν^v εἰς τὸ σκότος τὸ
 ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **v.22** καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν καὶ
 ἀφέντες αὐτὸν ἀπηήλθον^v ἀπηήλθον^{T.Μ.Κ}. **v.23** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ σαδδουκαῖοι
 [οἱ]^Μ οἱ^{T.Κ} λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν.

24* αὐτόν. λέγοντες διδάσκαλε μωσῆς εἶπεν ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων
 τέκνα ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστή-
 25* σει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί καὶ ὁ
 πρῶτος γάμησας ἐτελεύτησεν καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα
 26 αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος ἕως τῶν
 27*, 28* ἑπτὰ. ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει
 29 τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύνα-
 30* μιν τοῦ θεοῦ. ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται
 31 ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσιν. περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως
 32* τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος. ἐγὼ
 εἶμι ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ οὐκ ἔστιν ὁ
 33 θεὸς θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο
 34 ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς
 35* σαδδουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐπηρώτησεν εἰς ἕξ αὐτῶν
 36 νομικὸς πειράζων αὐτόν καὶ λέγων. διδάσκαλε ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν
 37* τῷ νόμῳ. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεὸν σου ἐν ὅλῃ
 38* τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. αὕτη
 39 ἔστιν πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ ἀγαπήσεις τὸν
 40* πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος
 41 καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. συνηγμένων δὲ τῶν φαρισαίων ἐπηρώτησεν
 42* αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς. λέγων τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ τίνος υἱὸς ἔστιν
 43* λέγουσιν αὐτῷ τοῦ δαβὶδ. λέγει αὐτοῖς πῶς οὖν δαβὶδ ἐν πνεύματι κύ-
 44* ριον αὐτόν καλεῖ λέγων. εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν
 45* μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. εἰ οὖν

v.24 λεγοντες διδασκαλε μωυσης^v μωυσης^{T.M.K} ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου. **v.25** ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γημας^v γαμησας^{T.M.K} ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου. **v.27** υστερον δε παντων απεθανεν και^{T.M.K} η γυνη. **v.28** εν τη συν^{T.M.K} αναστασει ουν^v τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην. **v.30** εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε γαμίζονται^v εκγαμίζονται^{T.M.K} αλλ ως αγγελοι του^{T.M.K} θεου^{T.M.K} εν τω^v ουρανω εισιν. **v.32** εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν [ο]^v ο^{T.M.K} θεος^{T.M.K} θεος νεκρων αλλα ζωντων. **v.35** και επηρωτησεν εις εξ αυτων [νομικος]^v νομικος^{T.M.K} πειραζων αυτον και^{T.M.K} λεγων^{T.M.K}. **v.37** ο δε ιησους^{T.M.K} εφη^v ειπεν^{T.K} αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη τη^{T.K.v} καρδια σου και εν ολη τη^{T.K.v} ψυχη σου και εν ολη τη^{T.K.v} διανοια σου. **v.38** αυτη εστιν η^v πρωτη^{T.M.K} και^{T.M.K} μεγαλη και^v πρωτη^v εντολη. **v.40** εν ταυταις ταῖς δυσιν εντολαις ολος ο νομος κρεματα^v και οι προφηται κρεμανται^{T.M.K}. **v.42** λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω του δαυιδ^{M.v} δαβιδ^{T.K}. **v.43** λεγει αυτοις πως ουν δαυιδ^{M.v} δαβιδ^{T.K} εν πνευματι κυριον^{T.M.K} αυτον^{T.M.K} καλει αυτον^v κυριον^v λεγων. **v.44** ειπεν ο^{T.M.K} κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω^v υποποδιον^{T.M.K} των ποδων σου. **v.45** ει ουν δαυιδ^{M.v} δαβιδ^{T.K} καλει αυτον κυριον πως υιος αυτου εστιν.

δαβιδ καλεῖ αὐτὸν κύριον πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν. καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο 46*
αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας
ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

τότε ὁ ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. λέγων 23, 2*
ἐπὶ τῆς μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι.
πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε κατὰ δὲ τὰ 3*
ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. δεσμεύουσιν 4*
γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὠμούς τῶν
ἀνθρώπων τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι αὐτά. πάντα δὲ 5*
τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις πλατύνουσιν
δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων
αὐτῶν. φιλοῦσιν τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπνοις καὶ τὰς πρωτο- 6*
καθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς. καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς 7*
καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββί ῥαββί. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε 8*
ῥαββί εἰς γὰρ ἐστίν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ χριστὸς πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελ-
φοί ἐστε. καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς γὰρ ἐστίν 9*
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί εἰς γὰρ 10*
ὑμῶν ἐστίν ὁ καθηγητὴς ὁ χριστός. ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διά- 11
κονος. ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὅστις ταπεινώσει 12
ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί 13*
ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὑμεῖς
γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. οὐαὶ 14*

v.46 και ουδεις εδυνατο αυτω^{Τ.Μ.Κ} αποκριθηναι αυτω^Υ λογον ουδε ετολμησεν τις απ εκεινης της ημερας επερωτησαι αυτον ουκετι. **23 v.2** λεγων επι της μωυσεως^Υ μωσεως^{Τ.Μ.Κ} καθεδρας εκαθισαν οι γραμματεις και οι φαρισαιοι. **v.3** παντα ουν οσα εαν^{Μ.Υ} αν^{Τ.Κ} ειπωσιν υμιν ποιησατε^Υ και^Υ τηρειν^{Τ.Μ.Κ} τηρειτε και^{Τ.Μ.Κ} ποιειτε^{Τ.Μ.Κ} κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν. **v.4** δεσμεουσιν δε^Υ γαρ^{Τ.Μ.Κ} φορτια βαρεια [και^Υ και^{Τ.Μ.Κ} δυσβαστακτα]^Υ δυσβαστακτα^{Τ.Μ.Κ} και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων αυτοι^Υ τω^{Τ.Μ.Κ} δε τω^Υ δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα. **v.5** παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το θεαθηναι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν γαρ^Υ δε^{Τ.Μ.Κ} τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των^{Τ.Μ.Κ} ιματιων^{Τ.Μ.Κ} αυτων^{Τ.Μ.Κ}. **v.6** φιλουσιν δε^Υ τε^{Τ.Μ.Κ} την πρωτοκλισην εν τοις δειπνοις και τας πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαῖς. **v.7** και τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ραββι^{Τ.Μ.Κ}. **v.8** υμεις δε μη κληθητε ραββι εἰς γὰρ ἐστίν ὑμῶν ὁ διδασκαλὸς^Υ καθηγητὴς^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} χριστὸς^{Τ.Μ.Κ} παντες δε υμεις ἀδελφοι ἐστε. **v.9** και πατερα μη καλεσητε υμῶν επι της γης εἰς γὰρ ἐστίν ο^{Τ.Μ.Κ} πατηρ^{Τ.Μ.Κ} υμῶν ο πατηρ^Υ εν^{Τ.Μ.Κ} ο^Υ τοις^{Τ.Μ.Κ} ουρανοις^Υ ουρανοις^{Τ.Μ.Κ}. **v.10** μηδε κληθητε καθηγηται οτι^Υ εἰς^{Τ.Μ.Κ} καθηγητης^Υ γαρ^{Τ.Μ.Κ} υμῶν ἐστιν εἰς^Υ ο^{Τ.Μ.Κ} καθηγητης^{Τ.Μ.Κ} ο χριστος. **v.13** ^{~Κ.Μ}(23:14) ουαι δε^Υ υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν. **v.14** ^{~Κ.Μ}(23:13) ουαι^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} υμιν^{Τ.Μ.Κ} γραμματεις^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ} φαρισαιοι^{Τ.Μ.Κ} υποκριται^{Τ.Μ.Κ} οτι^{Τ.Μ.Κ} κατεσθιετε^{Τ.Μ.Κ} τας^{Τ.Μ.Κ} οικιας^{Τ.Μ.Κ} των^{Τ.Μ.Κ} χηρων^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ} προφασει^{Τ.Μ.Κ} μακρα^{Τ.Μ.Κ} προσευχομενοι^{Τ.Μ.Κ} δια^{Τ.Μ.Κ} τουτο^{Τ.Μ.Κ} ληψεσθε^{Τ.Μ.Κ} περισσοτερον^{Τ.Μ.Κ} κριμα^{Τ.Μ.Κ}.

δέ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι διὰ τοῦτο λήψεσθε πε-
 15 ρισσότερον κρίμα. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι
 16 περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον καὶ
 16 ὅταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν
 ὀδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες ὅς ἂν ὁμότης ἐν τῷ ναῷ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν
 17* ὁμότης ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀφείλει. μωροὶ καὶ τυφλοὶ τίς γὰρ μείζων
 18* ἐστὶν ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν. καὶ ὅς ἐὰν ὁμότης ἐν
 τῷ θυσιαστηρίῳ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν ὁμότης ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ
 19* ὀφείλει. μωροὶ καὶ τυφλοὶ τί γὰρ μείζων τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον
 20* τὸ ἀγιάζων τὸ δῶρον. ὁ οὖν ὁμότης ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ
 21* καὶ ἐν πάσιν τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ. καὶ ὁ ὁμότης ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν αὐτῷ
 22 καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν. καὶ ὁ ὁμότης ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν τῷ
 23* θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
 ματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ
 ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου τὴν κρίσιν
 καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
 24 ὀδηγοὶ τυφλοὶ οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.
 25* οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν
 τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ
 26* ἀκρασίας. φαρισαῖε τυφλέ καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου
 27 καὶ τῆς παροψίδος ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν. οὐαὶ ὑμῖν
 γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονια-
 μένοις οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων
 28* νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε
 τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
 29 οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τά-

v.17 μωροὶ καὶ τυφλοὶ τίς γὰρ μείζων ἐστὶν ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων^v ἀγιάζων^{T.M.K} τὸν χρυσόν.
v.18 καὶ ὅς ἐὰν^v ἐὰν^{T.M.K} ὁμότης ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν ὁμότης ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω
 αὐτοῦ ὀφείλει. **v.19** μωροὶ^{T.M.K} καὶ^{T.M.K} τυφλοὶ τί γὰρ μείζων τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζων
 τὸ δῶρον. **v.20** ὁ οὖν ὁμότης ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πάσιν^v πάσιν^{T.M.K} τοῖς ἐπάνω
 αὐτοῦ. **v.21** καὶ ὁ ὁμότης ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι^m κατοικοῦντι^{T.K.V} αὐτόν.
v.23 οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἀνηθον καὶ
 τὸ κύμινον καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου τὴν κρίσιν καὶ τὸ^v τὸν^{T.M.K} ἔλεον^v ἔλεον^{T.M.K} καὶ
 τὴν πίστιν ταῦτα [δε]^v ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. **v.25** οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
 ὑποκριταί ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ
 ἀδικίας^m ἀκρασίας^{T.K.V}. **v.26** φαρισαῖε τυφλέ καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ^{T.M.K}
 τῆς^{T.M.K} παροψίδος^{T.M.K} ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ^v αὐτῶν^{T.M.K} καθαρὸν. **v.28** οὕτως καὶ
 ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι ἔσωθεν δὲ μεστοὶ^{T.M.K} ἐστε μεστοὶ^v ὑποκρίσεως καὶ
 ἀνομίας.

φους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων. καὶ λέγετε 30*
 εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ αὐ-
 τῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε 31
 τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν 32
 πατέρων ὑμῶν. ὄφεις γεννήματα ἐχιδνῶν πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως 33
 τῆς γεέννης. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ 34*
 σοφοὺς καὶ γραμματεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσατε καὶ
 ἐξ αὐτῶν μαστιγώσατε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως
 εἰς πόλιν. ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ 35*
 τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίου
 υἱοῦ βαραχίου ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἤξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. ἱερουσαλήμ 36*, 37*
 ἱερουσαλήμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπε-
 σταλμένους πρὸς αὐτήν ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου
 ὡς τρόπον ἐπισυναγαγεῖ ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ
 ἠθελήσατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ 38, 39
 μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 κυρίου.

καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐπορευέτο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ προσῆλθον οἱ 24*
 μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδειξάμενοι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς 2*
 εἶπεν αὐτοῖς οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε
 λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθῆσεται. καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ 3*
 ὄρους τῶν ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες εἶπέ
 ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συν-
 τελείας τοῦ αἰῶνος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς βλέπετε μὴ 4

v.30 και λεγετε ει ημεθα^v ημεν^{T.M.K} εν ταις ημεραις των πατερων ημων ουκ αν ημεθα^v ημεν^{T.M.K} κοινωνοι^{T.M.K} αυτων κοινωνοι^v εν τω αιματι των προφητων. **v.34** δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμας προφητας και σοφους και γραμματεις και^{T.M.K} εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσατε και εξ αυτων μαστιγωσατε εν ταις συναγωγαις υμων και διωξετε απο πολεως εις πολιν. **v.35** οπως ελθη εφ υμας παν αιμα δικαιον εκχυννομενον^v εκχυννομενον^{T.M.K} επι της γης απο του αιματος αβελ του δικαιου εως του αιματος ζαχαριου υιου βαραχίου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου. **v.36** αμην λεγω υμιν οτι^m ηξει ταυτα^{T.K.v} παντα ταυτα^m επι την γενεαν ταυτην. **v.37** ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα^m αποκτεινουσα^{T.K.v} τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσாகις ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει^{T.M.K} ορνις επισυναγει^v τα νοσσια αυτης^v εαυτης^{T.M.K} υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε. **24 v.1** και εξελθων ο ιησους επορευετο^{T.M.K} απο του ιερου επορευετο^v και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τας οικοδομας του ιερου. **v.2** ο δε αποκριθεις^v ιησους^{T.M.K} ειπεν αυτοις ου βλεπετε παντα^{T.M.K} ταυτα παντα^v αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου μη^{T.K} καταλυθησεται. **v.3** καθημενου δε αυτου επι του ορους των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντες ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σης παρουσιας και της^{T.M.K} συντελειας του αιωνος.

5 τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες
 6* ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. μελλήσετε δὲ ἀκούειν
 πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε δεῖ γὰρ πάντα γενέ-
 7* σθαι ἀλλ' οὕτω ἐστὶν τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ
 βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ
 8, 9 τόπους. πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς
 θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν
 10 ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλή-
 11 λους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. καὶ πολλοὶ ψευδοπρο-
 12 φῆται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλοὺς. καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι
 13 τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος
 14 οὗτος σωθήσεται. καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας
 ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τότε ἦξει τὸ
 15* τέλος. ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν διὰ δανιήλ
 16* τοῦ προφήτου ἐστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω. τότε οἱ ἐν τῇ
 17* ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη. ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω
 18* ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω
 19 ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζού-
 20* σαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ
 21 ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ ἐν σαββάτῳ. ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη οἷα οὐ
 22 γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ
 ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ διὰ δὲ τοὺς
 23 ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ
 24 ἰδοὺ ᾧδε ὁ χριστός ἢ ᾧδε μὴ πιστεύσητε. ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχρι-
 στοὶ καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε
 25, 26 πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. ἐὰν
 οὖν εἴπωσιν ὑμῖν ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶν μὴ ἐξέλθητε ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμεί-
 27* οῖς μὴ πιστεύσητε. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
 φαίνεται ἕως δυσμῶν οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
 28* που. ὅπου γὰρ ἐὰν ᾦ τὸ πτώμα ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. εὐθέως δὲ

v.6 μελλησετε δε ακουειν πολεμους και ακοας πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα^{Τ.Μ.Κ}
 γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελος. **v.7** εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν
 και εσονται λιμοι και λοιμοι^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ} σεισμοι κατα τοπους. **v.15** οταν ουν ιδητε το βδελυγμα
 της ερημωσεως το ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστωσ^{Κ.Μ} Αετος^Τ εν τοπω αγιω ο αναγινωσκων
 νοειτω. **v.16** τοτε οι εν τη ιουδαια φευγειτωσαν εις^Υ επι^{Τ.Μ.Κ} τα ορη. **v.17** ο επι του δωματος
 μη καταβατω^Υ καταβαινετω^{Τ.Μ.Κ} αραι τα^{Μ.Υ} τι^{Τ.Κ} εκ της οικιας αυτου. **v.18** και ο εν τω αγρω μη
 επιστρεψατω οπισω αραι το^Υ τα^{Τ.Μ.Κ} ιματιον^Υ ιματια^{Τ.Μ.Κ} αυτου. **v.20** προσευχεσθε δε ινα μη
 γενηται η φυγη υμων χειμωνος μηδε εν^{Τ.Κ} σαββατω. **v.27** ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο
 ανατολων και φαινεται εως δυσμων ουτως εσται [και]^Μ και^{Τ.Κ} η παρουσία του υιου του ανθρωπου.

μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε φανήσεται τὸ 30* σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. καὶ ἀποστελεῖ 31* τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἀκρῶν οὐρανῶν ἕως ἀκρῶν αὐτῶν. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν ὅταν ἦδη 32 ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλός καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη γινώσκετε ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος. οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα γινώσκετε ὅτι 33* ἐγγύς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη 34* ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ 35* δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς 36* ὥρας οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν εἰ μὴ ὁ πατὴρ μου μόνος. ὡσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ νῶε οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ 37* υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὡσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ 38* κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες γαμοῦντες καὶ ἐγκαμίζοντες ἄχρι ἥς ἡμέρας εἰσηλθεν νῶε εἰς τὴν κιβωτόν. καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν 39* ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ 40* ὁ εἷς ἀφίεται. δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι μία παραλαμβάνεται καὶ 41* μία ἀφίεται. γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα ὁ κύριος ὑμῶν 42*

v.28 οπου γαρ^{Τ.Μ.Κ} εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αειτοι. **v.30** και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν τω^{Τ.Μ.Κ} ουρανω και τοτε κοψονται πασαι αι φυλαι της γης και οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμεως και δοξης πολλης. **v.31** και αποστελει τους αγγελους αυτου μετα σάλπιγγος φωνης^{Τ.Μ.Κ} μεγαλης και επισυναξουσιν τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εως [των]^ν ακρων αυτων. **v.33** ουτως και υμεις οταν ιδητε παντα^{Τ.Κ.ν} ταυτα παντα^Μ γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις. **v.34** αμην λεγω υμιν οτι^ν ου μη παρελθῃ η γενεα αυτη εως αν παντα ταυτα γενηται. **v.35** ο ουρανος και η γη παρελευσεται^ν παρελευσονται^{Τ.Μ.Κ} οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν. **v.36** περι δε της ημερας εκεινης και της^{Τ.Κ} ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ουδε^ν ο^ν υιος^ν ει μη ο πατηρ μου^{Τ.Μ.Κ} μονος. **v.37** ωσπερ γαρ^ν δε^{Τ.Μ.Κ} αι ημεραι του νωε ουτως εσται και^{Τ.Μ.Κ} η παρουσια του υιου του ανθρωπου. **v.38** ως^ν ωσπερ^{Τ.Μ.Κ} γαρ ησαν εν ταις ημεραις [εκειναις]^ν ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμουντες και γαμιζοντες^ν εκγαμιζοντες^{Τ.Μ.Κ} αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον. **v.39** και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρεν απαντας ουτως εσται [και]^ν και^{Τ.Μ.Κ} η παρουσια του υιου του ανθρωπου. **v.40** τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο^{Τ.Μ.Κ} εις παραλαμβανεται και ο^{Τ.Μ.Κ} εις αφιεται. **v.41** δυο αληθουσαι εν τω μυλω^ν μυλωνι^{Τ.Μ.Κ} μια παραλαμβανεται και μια αφιεται. **v.42** γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδετε ποια ημερα^ν ωρα^{Τ.Μ.Κ} ο κυριος υμων ερχεται.

- 43* ἔρχεται. ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακὴ
 ὁ κλέπτῃς ἔρχεται ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἶασεν διορυγῆναι τὴν
 44* οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι ὅτι ἦ ὥρα οὐ δο-
 45* κεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ
 φρόνιμος ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ
 46* διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ. μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος ὃν
 47 ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιῶντα οὕτως. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ
 48* πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς
 49* δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ χρονίζει ὁ κύριος μου ἐλθεῖν. καὶ
 ἄρξῃται τύπειν τοὺς συνδούλους ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόν-
 50 των. ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν
 51 ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει. καὶ διχοτομήσει αὐτόν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
 ὑποκριτῶν θήσει ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
- 25*** τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις αἵτινες
 λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου.
 2*, 3* πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ. αἵτινες μω-
 ραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον.
 4* αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπά-
 5 δων αὐτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταζαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευ-
 6* δον. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται ἐξέρχε-
 7* σθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι
 8* καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶ-
 πον δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.
 9* ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ

v.43 ἐκεῖνο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο κλεπτῃς ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν διορυχθηναι^v διορυγηται^{T.M.K} την οικιαν αυτου. **v.44** δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα^{T.M.K} ου δοκειτε ωρα^v ο υιος του ανθρωπου ερχεται. **v.45** τις αρα εστιν ο πιστος δουλός και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος αυτου^{T.M.K} επι της οικειας^v θεραπειας^{T.M.K} αυτου του δουναι^v διδοναι^{T.M.K} αυτοις την τροφην εν καιρω. **v.46** μακαριος ο δουλός εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα^{T.M.K} ουτως ποιουντα^v. **v.48** εαν δε ειπη ο κακος δουλός εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει μου^v ο κυριος μου^{T.M.K} ελθειν^{T.M.K}. **v.49** και αρξῃται τυπειν τους συνδουλους αυτου^v εσθιη^v εσθιειν^{T.M.K} δε και πινη^v πινειν^{T.M.K} μετα των μεθυσωντων. **25 v.1** τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοις αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας εαυτων^v αυτων^{T.M.K} εξηλθον εις υπαντησιν^v απαντησιν^{T.M.K} του νυμφιου. **v.2** πεντε δε ησαν^{T.M.K} εξ αυτων ησαν^v φρονιμοι^{T.M.K} και^{T.M.K} αι^{T.M.K} πεντε^{T.M.K} μωραι και^v πεντε^v φρονιμοι^v. **v.3** αι^v γαρ^v αιτινες^{T.M.K} μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων^{M.V} εαυτων^{T.K} ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον. **v.4** αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις αυτων^{T.M.K} μετα των λαμπαδων εαυτων^v αυτων^{T.M.K}. **v.6** μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται^{T.M.K} εξερχεσθε εις απαντησιν [αυτου]^v αυτου^{T.M.K}. **v.7** τοτε ηγεθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας εαυτων^v αυτων^{T.M.K}. **v.8** αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπαν^v ειπον^{T.M.K} δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται.

ὑμῖν πορεύεσθε δὲ μάλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυ-
 ταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι 10
 εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον δὲ 11
 ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι κύριε κύριε ἀνοιξὸν ἡμῖν. ὁ 12
 δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἀμήν λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε οὖν 13*
 ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ἔρχεται. ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δού- 14
 λους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ ᾧ μὲν ἔδωκεν 15
 πέντε τάλαντα ᾧ δὲ δύο ᾧ δὲ ἓν ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ ἀπε-
 δήμησεν εὐθέως. πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο 16*
 ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο 17*
 ἐκέρδησεν καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὠρυξεν ἐν 18*
 τῇ γῆ καὶ ἀπέκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. μετὰ δὲ χρόνον 19*
 πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λό-
 γον. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε 20*
 τάλαντα λέγων κύριε πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας ἴδε ἄλλα πέντε τάλ-
 λαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ εὖ δοῦλε 21*
 ἀγαθὲ καὶ πιστέ ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω εἰσελθε
 εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα 22*
 λαβὼν εἶπεν κύριε δύο τάλαντά μοι παρέδωκας ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα
 ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ 23
 πιστέ ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω εἰσελθε εἰς τὴν χα-
 ρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν 24
 κύριε ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας
 καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας. καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ 25
 τάλαντόν σου ἐν τῇ γῆ ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ 26
 εἶπεν αὐτῷ πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα

v.9 ἀπεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ου^v μη^v ουκ^{T.μ.κ} αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε
 δε^{T.μ.κ} μαλλον προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις. **v.13** γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε
 την ημεραν ουδε την ωραν εν^{T.μ.κ} η^{T.μ.κ} ο^{T.μ.κ} υιος^{T.μ.κ} του^{T.μ.κ} ανθρωπου^{T.μ.κ} ερχεται^{T.μ.κ}.
v.16 πορευθεις δε^{T.μ.κ} ο τα πεντε ταλαντα λαβων ηργασατο^v ειργασατο^{T.μ.κ} εν αυτοις και εκερδησεν^v
 εποιησεν^{T.μ.κ} αλλα πεντε ταλαντα^{T.μ.κ}. **v.17** ωσαυτως και^{T.μ.κ} ο τα δυο εκερδησεν και^{T.μ.κ}
 αυτος^{T.μ.κ} αλλα δυο. **v.18** ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν γην^v εν^{T.μ.κ} τη^{T.μ.κ} γη^{T.μ.κ} και
 εκρυψεν^v απεκρυψεν^{T.μ.κ} το αργυριον του κυριου αυτου. **v.19** μετα δε χρονον^{T.μ.κ} πολυν χρονον^v
 ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναρει λογον^v μετ αυτων λογον^{T.μ.κ}. **v.20** και προσελθων
 ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας
 ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ^{T.μ.κ} αυτοις^{T.μ.κ}. **v.21** εφη δε^{T.μ.κ} αυτω ο κυριος αυτου ευ
 δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαρην του κυριου
 σου. **v.22** προσελθων [δε]^v δε^{T.μ.κ} και ο τα δυο ταλαντα λαβων^{T.μ.κ} ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι
 παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ^{T.μ.κ} αυτοις^{T.μ.κ}.

27* καὶ συνάγω ὄθεν οὐ διεσκόρπισα. ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριον μου
 28 τοῖς τραπεζίταις καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ἄρατε
 29* οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. τῷ γὰρ
 ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ
 30* ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ
 σκότος τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
 31* ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι
 32* ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. καὶ συναχθή-
 σεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων
 33 ὡπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων. καὶ στήσει τὰ
 34 μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. τότε ἔρει ὁ
 βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ δευτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου
 κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κό-
 35 σμου. ἐπέειπασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με
 36* ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με. γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με ἡσθένησα
 37 καὶ ἐπεσκεψασθέ με ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἦλθετε πρὸς με. τότε ἀπο-
 κριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες κύριε πότε σε εἶδομεν πεινῶντα
 38 καὶ ἐθρέψαμεν ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν. πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ
 39* συνηγάγομεν ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν. πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ
 40 ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἦλθομεν πρὸς σε. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἔρει
 αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου
 41* τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε. τότε ἔρει καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων πορευέ-
 σθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ
 42 διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπέειπασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι
 43 φαγεῖν ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με. ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ
 με γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπε-
 44* σκέψασθέ με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες κύριε πότε

v.27 εδει ουν^{Τ.μ.κ} σε ουν^ν βαλειν τα^ν το^{Τ.μ.κ} αργυρια^ν αργυριον^{Τ.μ.κ} μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω. **v.29** τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο^{Τ.μ.κ} δε^{Τ.μ.κ} του δε^ν μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου. **v.30** και τον αχρειον δουλον εκβαλετε^{μ.ν} εκβαλλετε^{Τ.κ} εις το σκοτος το εξωτερο εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων. **v.31** οταν δε ελθῃ ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγιοι^{Τ.μ.κ} αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου. **v.32** και συναχθησονται^ν συναχθησεται^{Τ.μ.κ} εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφορισει^ν αφοριει^{Τ.μ.κ} αυτους απ αλληλων ωπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων. **v.36** γυμνος και περιεβαλετε με ησθενησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθατε^ν ηλθατε^{Τ.μ.κ} προς με. **v.39** ποτε δε σε ειδομεν ασθενοντα^ν ασθενη^{Τ.μ.κ} η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε. **v.41** τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου [οι]^ν οι^{Τ.μ.κ} κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιο το ητοιμασμενο τω διαβολω και τοις αγγελοις αυτου. **v.44** τοτε αποκριθησονται αυτω^{Τ.κ} και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι.

σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι. τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων ἀμήν 45
λέγω ὑμῖν ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον οἱ δὲ δίκαιοι 46
εἰς ζωὴν αἰώνιον.

καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους εἶπεν 26
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται καὶ 2
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. τότε συνή- 3*
χθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου καϊάφα. καὶ συνεβουλεύσαντο 4*
ἵνα τὸν ἰησοῦν κρατήσωσιν δόλω καὶ ἀποκτείνωσιν. ἔλεγον δὲ μὴ ἐν τῇ 5
ἐορτῇ ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. τοῦ δὲ ἰησοῦ γενομένου ἐν 6
βηθανία ἐν οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ. προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβα- 7*
στρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἀνακειμένου. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες εἰς 8*
τί ἡ ἀπώλεια αὕτη. ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ 9*
δοθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς τί κόπους παρέχετε 10*
τῇ γυναικὶ ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. πάντοτε γὰρ τοὺς πτω- 11
χοὺς ἔχετε μεθ’ ἑαυτῶν ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. βαλοῦσα γὰρ αὕτη 12
τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.
ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὄλῳ τῷ κό- 13
σμφ λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. τότε 14
πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος ἰούδας ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς. εἶπεν τί θέλετέ μοι δοῦναι κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν οἱ 15
δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν 16
ἵνα αὐτόν παραδῷ. τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ 17*
τῷ ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα.
ὁ δὲ εἶπεν ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἶπατε αὐτῷ ὁ δι- 18
δάσκαλος λέγει ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστὶν πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ
τῶν μαθητῶν μου. καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰη- 19

26 v.3 τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς^{Τ.Μ.Κ} καὶ^{Τ.Μ.Κ} οἱ^{Τ.Μ.Κ} πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου καϊάφα. **v.4** καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν ἰησοῦν κρατήσωσιν^{Τ.Κ} δόλω κρατήσωσιν^{Μ.Υ} καὶ ἀποκτείνωσιν. **v.7** προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἐχουσα^Υ ἀλαβαστρον μύρου ἐχουσα^{Τ.Μ.Κ} βαρυτίμου καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς^Υ τῆν^{Τ.Μ.Κ} κεφαλῆς^Υ κεφαλῆν^{Τ.Μ.Κ} αὐτοῦ ἀνακειμένου. **v.8** ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ} ἠγανάκτησαν λέγοντες εἰς τὴν ἀπώλεια αὕτη. **v.9** ἐδύνατο^Υ ἠδύνατο^{Τ.Μ.Κ} γὰρ τοῦτο τὸ^{Τ.Μ.Κ} μύρον^{Τ.Μ.Κ} πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι [τοῖς]^Μ πτωχοῖς. **v.10** γνοὺς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς τὴν κόπουν παρέχετε τῇ γυναικὶ ἔργον γὰρ καλὸν ἠργάσατο^Υ εἰργάσατο^{Τ.Μ.Κ} εἰς ἐμέ. **v.17** τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ^{Τ.Μ.Κ} ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν^Μ ἐτοιμάσωμέν^{Τ.Κ.Υ} σοι φαγεῖν τὸ πάσχα.

20 σοῦς καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν
 21 δώδεκα. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
 22* παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος
 23* αὐτῶν μήτι ἐγὼ εἶμι κύριε. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ
 24 ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα οὗτός με παραδώσει. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι' οὗ
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ
 25 ἄνθρωπος ἐκεῖνος. ἀποκριθεὶς δὲ ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπεν
 26* μήτι ἐγὼ εἶμι ῥαββὶ λέγει αὐτῷ σὺ εἶπας. ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ
 ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ
 27* εἶπεν λάβετε φάγετε τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον
 28* καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. τοῦτο
 γάρ ἐστιν τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνό-
 29* μενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίνω ἀπ' ἄρτι ἐκ
 τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ
 30 πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. καὶ ὑμνήσαντες
 31* ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πάντες ὑμεῖς
 σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ γέγραπται γὰρ πατάξω τὸν
 32 ποιμένα καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς. μετὰ δὲ τὸ
 33* ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος
 εἶπεν αὐτῷ εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ ἐγὼ οὐδέποτε σκαν-
 34 δαλισθήσομαι. ἔφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀμὴν λέγω σοὶ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ
 35* πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος κἂν
 δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι ὁμοίως καὶ πάντες οἱ
 36* μαθηταὶ εἶπον. τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον

v.22 και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτα εις^v εκαστος αυτων^{T.M.K} μητι εγω ειμι κυριε.
v.23 ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαψας μετ εμου την^v χειρα^v εν τω τρυβλιω την^{T.M.K} χειρα^{T.M.K} ου-
 τος με παραδωσει. **v.26** εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον^{T.M.K} αρτον και ευχαριστησας^m
 ευλογησας^{T.K.v} εκλασεν και δους^v εδιδου^{T.M.K} τοις μαθηταις και^{T.M.K} ειπεν λαβετε φαγετε τουτο
 εστιν το σωμα μου. **v.27** και λαβων το^{T.M.K} ποτηριον και ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ
 αυτου παντες. **v.28** τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το^{T.M.K} της καινης^{T.M.K} διαθηκης το περι πολλων
 εκχυννομενον^v εκχυννομενον^{T.M.K} εις αφεσιν αμαρτιων. **v.29** λεγω δε υμιν οτι^{T.M.K} ου μη πιω απ
 αρτι εκ τουτου του γεννηματος^v γεννηματος^{T.M.K} της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω
 μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου. **v.31** τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκαν-
 δαλισθησεθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησονται^v
 διασκορπισθησεται^{T.M.K} τα προβατα της ποιμνης. **v.33** αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει και^{T.K}
 παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω [δε]^m ουδεποτε σκανδαλισθησομαι. **v.35** λεγει αυτω ο πετρος
 καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι^m απαρνησωμαι^{T.K.v} ομοιως δε^m και παντες οι
 μαθηται ειπαν^v ειπον^{T.M.K}. **v.36** τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθημανι^v
 γεθημανη^{T.M.K} και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εως [ου]^v ου^{T.M.K} απελθων προσευξωμαι^{T.M.K}
 εκει προσευξωμαι^v.

γεθημανῆ καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν
προσεύξωμαι ἐκεῖ. καὶ παραλαβὼν τὸν πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς ζε- 37
βεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. τότε λέγει αὐτοῖς περίλυπός 38*
ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου μείνατε ὦδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.
καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ 39*
λέγων πάτερ μου εἰ δυνατόν ἐστὶν παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο
πλήν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ. καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ 40
εὕρισκει αὐτοὺς καθεύδοντας καὶ λέγει τῷ πέτρῳ οὕτως οὐκ ἰσχύσατε
μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ. γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ 41
εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων πάτερ μου εἰ οὐ δύνα- 42*
ται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶ γενηθῆτω
τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν εὕρισκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας ἦσαν 43*
γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν 44*
προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς 45*
μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε
ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας
ἀμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. καὶ 46, 47
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα ἦλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυ-
τέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων 48
ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστὶν κρατήσατε αὐτόν. καὶ εὐθέως προσελθὼν 49
τῷ ἰησοῦ εἶπεν χαῖρε ῥαββί καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοὺς εἶπεν 50*
αὐτῷ ἑταίρε ἐφ' ᾧ πάρει τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν
ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ εἰς τῶν μετὰ ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν 51
χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρ-
χιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὄτιον. τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοὺς ἀπόστρεψόν 52*

v.38 τότε λέγει αὐτοῖς ο^{μη} ἰησοὺς^{μη} περίλυπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου μείνατε ὦδε καὶ γρηγο-
ρεῖτε μετ' ἐμοῦ. **v.39** καὶ προσελθὼν^{μη} προελθὼν^{τ.κ.ν} μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευ-
χομενος καὶ λέγων πάτερ μου εἰ δυνατόν ἐστὶν παρελθεῖν^ν παρελθέτω^{τ.μη.κ} ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο
πλήν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ. **v.42** πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων πάτερ μου εἰ
οὐ δύναται τοῦτο τὸ^{τ.μη.κ} ποτήριον^{τ.μη.κ} παρελθεῖν ἀπ'^{τ.μη.κ} ἐμοῦ^{τ.μη.κ} εἰ μὴ αὐτὸ πῶ γενηθῆτω τὸ
θέλημα σου. **v.43** καὶ ἐλθὼν εὕρισκει^{τ.μη.κ} αὐτοὺς^{τ.μη.κ} πάλιν εὕρεν^ν αὐτοὺς^ν καθεύδοντας ἦσαν
γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. **v.44** καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν^{τ.μη.κ} πάλιν ἀπελθὼν^ν προ-
σηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν πάλιν^ν. **v.45** τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ^{τ.μη.κ}
καὶ λέγει αὐτοῖς καθεύδετε [το]^ν τὸ^{τ.μη.κ} λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. **v.50** ὁ δὲ ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ ἑταίρε ἐφ' ᾧ^ν ὠ^{τ.μη.κ}
πάρει τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. **v.52** τότε λέγει
αὐτῷ ὁ ἰησοὺς ἀπόστρεψόν σου^{τ.μη.κ} τὴν μάχαιραν σου^ν εἰς τὸν τοῖπον αὐτῆς πάντες γὰρ οἱ λαβόντες
μάχαιραν ἐν μάχαιρῃ^ν μάχαιρα^{τ.μη.κ} ἀποθάνονται^{μη} ἀπολούνται^{τ.κ.ν}.

σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν
 53* ἐν μαχαίρα ἀπολοῦνται. ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι
 τὸν πατέρα μου καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγ-
 54, 55* γέλων. πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι. ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις ὡς ἐπὶ λησιτὴν ἐξήλθετε μετὰ
 μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν
 56 διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα
 πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες
 57 αὐτὸν ἔφυγον. οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς καϊάφαν
 58 τὸν ἀρχιερέα ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ὁ
 δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως
 59* καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὄλον ἐζήτουν ψευδομαρ-
 60* τυρίαν κατὰ τοῦ ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν. καὶ οὐχ εὐρον καὶ
 πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων οὐχ εὐρον ὑστερον δὲ προσελ-
 61 θόντες δύο ψευδομάρτυρες. εἶπον οὗτος ἔφη δύναμαι καταλύσαι τὸν
 62 ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομηῆσαι αὐτόν. καὶ ἀναστὰς
 ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ οὐδὲν ἀποκρίνη τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν.
 63* ὁ δὲ ἰησοῦς ἐσιώπα καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ ἐξορκίζω σε
 κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 64 θεοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς σὺ εἶπας πλὴν λέγω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν
 υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον
 65* ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια
 αὐτοῦ λέγων ὅτι ἐβλασφήμησεν τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων ἴδε νῦν
 66* ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ. τί ὑμῖν δοκεῖ οἱ δὲ ἀποκριθέντες
 67* εἶπον ἔνοχος θανάτου ἐστίν. τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ

v.53 ἢ δοκεῖς σὺ οὐ δύναμαι ἄρτι ^{Τ.Μ.Κ} παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου καὶ παραστήσει μοι ἄρτι ^{Τ.Μ.Κ} πλείους ^{Τ.Μ.Κ} πλείων ^{Τ.Μ.Κ} ἢ ^{Τ.Μ.Κ} δώδεκα λεγιῶνας ^{Τ.Μ.Κ} λεγεῶνας ^{Τ.Μ.Κ} ἀγγέλων. **v.55** ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις ὡς ἐπὶ λησιτὴν ἐξήλθετε ^{Τ.Μ.Κ} ἐξήλθετε ^{Τ.Μ.Κ} μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με καθ' ἡμέραν πρὸς ^{Τ.Μ.Κ} ὑμᾶς ^{Τ.Μ.Κ} ἐκαθεζόμεν ^{Τ.Μ.Κ} διδάσκων ^{Τ.Μ.Κ} ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζόμεν ^{Τ.Μ.Κ} διδάσκων ^{Τ.Μ.Κ} καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. **v.59** οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ^{Τ.Μ.Κ} πρεσβύτεροι ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ^{Τ.Μ.Κ} τὸ συνέδριον ὄλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν ^{Τ.Κ.Υ} θανατώσωσιν αὐτόν. **v.60** καὶ οὐχ εὐρον καὶ ^{Τ.Μ.Κ} πολλῶν ψευδομαρτύρων ^{Τ.Μ.Κ} προσελθόντων ψευδομαρτύρων ^{Τ.Μ.Κ} οὐχ ^{Τ.Μ.Κ} εὐρον ^{Τ.Μ.Κ} ὑστερον ^{Τ.Μ.Κ} 26:61 ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ^{Τ.Μ.Κ} 26:61 ψευδομάρτυρες ^{Τ.Μ.Κ} εἶπαν ^{Τ.Μ.Κ} εἶπον ^{Τ.Μ.Κ} οὗτος εἶπε δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομηῆσαι αὐτόν ^{Τ.Μ.Κ}. **v.63** ὁ δὲ ἰησοῦς ἐσιώπα καὶ ἀποκριθεὶς ^{Τ.Μ.Κ} ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. **v.65** τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι ^{Τ.Μ.Κ} ἐβλασφήμησεν τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ ^{Τ.Μ.Κ}. **v.66** τί ὑμῖν δοκεῖ οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν ^{Τ.Μ.Κ} εἶπον ^{Τ.Μ.Κ} ἔνοχος θανάτου ἐστίν. **v.67** τότε ἐνέπτυσαν ^{Τ.Μ.Κ} εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολαφίσαν αὐτόν οἱ δὲ ἐραπίσαν ^{Τ.Μ.Κ} ἐραπίσαν ^{Τ.Μ.Κ}.

ἐκολάφισαν αὐτόν οἱ δὲ ἐρράπισαν. λέγοντες προφήτευσον ἡμῖν χριστέ 68
 τίς ἐστίν ὁ παῖσας σε. ὁ δὲ πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ καὶ προσῆλ- 69*
 θεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα καὶ σὺ ἦσθα μετὰ ἰησοῦ τοῦ γαλιλαίου.
 ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα 70*, 71*
 δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ καὶ οὗτος
 ἦν μετὰ ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου. καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι οὐκ 72*
 οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐσπίτες εἶπον τῷ 73
 πέτρῳ ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.
 τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον 74*
 καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἐμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ 75*
 ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με καὶ
 ἐξελθῶν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς.

πρωῖας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ 27
 πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. καὶ 2*
 δήσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν ποντίῳ πιλάτῳ τῷ ἡγε-
 μόνι. τότε ἰδὼν ἰουδας ὁ παραδιδούς αὐτόν ὅτι κατεκρίθη μεταμεληθεῖς 3*
 ἀπέστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέ-
 ροις. λέγων ἡμαρτον παραδούς αἷμα ἀθῶον οἱ δὲ εἶπον τί πρὸς ἡμᾶς 4*
 σὺ ὄψει. καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησεν καὶ ἀπελθὼν 5*
 ἀπήγγξατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον οὐκ ἔξεστιν βα- 6*
 λεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν. συμβούλιον δὲ 7
 λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξέ-
 νοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. τότε 8, 9
 ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος καὶ ἔλαβον τὰ
 τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἰῶν
 ἰσραήλ. καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως καθὰ συνέταξέν 10

v.69 ο δε πειρος εξω^{Τ.μ.Κ} εκαθητο εξω^ν εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου. **v.70** ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων^μ παντων λεγων ουκ οιδα τι λεγεις. **v.71** εξελθοντα δε αυτον^{Τ.μ.Κ} εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοις^μ τοις^{Τ.Κ.ν} εκει και^{Τ.μ.Κ} ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου. **v.72** και παλιν ηρνησατο μετα^ν μεθ^{Τ.μ.Κ} ορκου οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον. **v.74** τοτε ηρξατο καταθεματίζειν^{μ.ν} καταναθεματίζειν^{Τ.Κ} και ομνυειν οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν. **v.75** και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του^{Τ.μ.Κ} ιησου ειρηκοτος αυτω^{Τ.μ.Κ} οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρεις απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως. **27 v.2** και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον^{Τ.μ.Κ} ποντιω^{Τ.μ.Κ} πιλατω τω ηγεμονι. **v.3** τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεισ εστρεψεν^ν απεστρεψεν^{Τ.μ.Κ} τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις^{Τ.μ.Κ} πρεσβυτεροις. **v.4** λεγων ημαρτον παραδους αιμα αθων οι δε ειπαν^ν ειπον^{Τ.μ.Κ} τι προς ημας συ οψη^ν οψει^{Τ.μ.Κ}. **v.5** και ριψας τα αργυρια εις^ν εν^{Τ.μ.Κ} τον^ν τω^{Τ.μ.Κ} ναον^ν ναω^{Τ.μ.Κ} ανεχωρησεν και απελθων απηγγξατο. **v.6** οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπαν^ν ειπον^{Τ.μ.Κ} ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν.

11* μοι κύριος. ὁ δὲ ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ ἰησοῦς ἔφη
 12* αὐτῷ σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
 13 καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος οὐκ
 14 ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐ-
 15 δὲ ἐν ῥῆμα ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ
 16* ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον. εἶχον δὲ τότε δέσμιον
 17* ἐπίσημον λεγόμενον βαραββᾶν. συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς
 ὁ πιλάτος τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν βαραββᾶν ἢ ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
 18, 19 χριστόν. ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. καθημένου δὲ
 αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα
 μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ πολλά γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ
 20 δι' αὐτόν. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα
 21* αἰτήσωνται τὸν βαραββᾶν τὸν δὲ ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν οἱ δὲ εἶπον
 22* βαραββᾶν. λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος τί οὖν ποιήσω ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
 23* χριστόν λέγουσιν αὐτῷ πάντες σταυρωθήτω. ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη τί γὰρ
 24* κακὸν ἐποίησεν οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ
 ὁ πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται λαβὼν ὕδωρ
 ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ
 25 αἵματος τοῦ δικαίου τούτου ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς
 26 εἶπεν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. τότε ἀπέλυσεν
 αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν τὸν δὲ ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυ-
 27 ρωθῇ. τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν ἰησοῦν εἰς
 28* τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτόν ὄλην τὴν σπεῖραν. καὶ ἐκδύσαντες
 29* αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ

v.11 ο δε ιησους εσταθη^v εστη^{T.M.K} εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων ου ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω^{T.M.K} συ λεγεις. **v.12** και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερεων και των^{T.M.K} πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο. **v.16** ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον [ιησουν]^v βαραββαν. **v.17** συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν [ιησουν^v τον]^v βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον. **v.21** αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπαν^v τον^v ειπον^{T.M.K} βαραββαν. **v.22** λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω^{T.M.K} παντες σταυρωθητω. **v.23** ο δε ηγεμων^{T.M.K} εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω. **v.24** ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γίνεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθως ειμι απο του αιματος του^{T.M.K} δικαίου^{T.M.K} τουτου υμεις οψεσθε. **v.28** και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν^{T.M.K} αυτω^{T.M.K} χλαμυδα κοκκινην περιεθηκαν^v αυτω^v. **v.29** και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι της^v την^{T.M.K} κεφαλης^v κεφαλην^{T.M.K} αυτου και καλαμον εν^v επι^{T.M.K} τη^v την^{T.M.K} δεξια^v δεξιαν^{T.M.K} αυτου και γονυπειτησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαϊζαν^v ενεπαϊζον^{T.M.K} αυτω λεγοντες χαιρε βασιλευ^v ο^{T.M.K} βασιλευς^{T.M.K} των ιουδαιων.

ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν
 αὐτοῦ καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες
 χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. καὶ ἔμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν 30
 κάλαμον καὶ ἔτυπον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ 31
 ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
 ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον κυ- 32
 ρηναῖον ὀνόματι σίμωνα τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
 καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον γολγοθᾶ ὃς ἐστὶν λεγόμενος κρανίου 33*
 τόπος. ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον καὶ γευσάμενος 34*
 οὐκ ἤθελεν πιεῖν. σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ 35*
 βάλλοντες κλῆρον ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου διεμερί-
 σαντο τὰ ἱμάτια μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.
 καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς 36, 37
 αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην οὗτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν
 ἰουδαίων. τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησται εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς 38
 ἐξ εὐωνύμων. οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες 39
 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. καὶ λέγοντες ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν 40*
 ἡμέραις οἰκοδομῶν σῶσον σεαυτὸν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ κατάβηθι ἀπὸ τοῦ
 σταυροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων 41*
 καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον. ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι εἰ 42*
 βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐστὶν καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν
 αὐτῷ. πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεὸν ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν εἰ θέλει αὐτὸν εἶπεν 43*
 γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησται οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ 44*
 ὠνειδίζον αὐτῷ. ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 45*
 ἕως ὥρας ἐνάτης. περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ ἰησοῦς φωνῇ 46*
 μεγάλη λέγων ἠλι ἠλι λαμὰ σαβαχθανι τουτ' ἐστὶν θεέ μου θεέ μου ἵνατί

v.33 καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον γολγοθα ὁ^{μ.ν} ὡς^{τ.κ} ἐστὶν λεγόμενος^{τ.μ.κ} κρανίου τοπος λεγομενος^ν. **v.34** ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν οἶνον^ν ὄξος^{τ.μ.κ} μετὰ χολῆς μεμιγμένον καὶ γευσάμενος οὐκ ἠθέλησεν^ν ἠθέλην^{τ.μ.κ} πιεῖν. **v.35** σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἵνα^{τ.κ} πληρωθῇ^{τ.κ} τὸ^{τ.κ} ῥηθὲν^{τ.κ} ὑπὸ^{τ.κ} τοῦ^{τ.κ} προφήτου^{τ.κ} διεμερίσαντο^{τ.κ} τὰ^{τ.κ} ἱμάτια^{τ.κ} μου^{τ.κ} ἑαυτοῖς^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} ἐπὶ^{τ.κ} τὸν^{τ.κ} ἱματισμὸν^{τ.κ} μου^{τ.κ} ἔβαλον^{τ.κ} κλῆρον^{τ.κ}. **v.40** καὶ λέγοντες ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν σῶσον σεαυτὸν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ [καὶ]^ν καταβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. **v.41** ὁμοίως δὲ^{τ.μ.κ} καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ^μ φαρισαίων^μ ἔλεγον. **v.42** ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι εἰ^{τ.μ.κ} αὐτὸν^ν αὐτῷ^{τ.μ.κ}. **v.43** πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεὸν ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν^{τ.μ.κ} εἰ θέλει αὐτὸν εἶπεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός. **v.44** τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησται οἱ συσταυρωθέντες σὺν^ν αὐτῷ ὠνειδίζον αὐτὸν^{μ.ν} αὐτῷ^{τ.κ}. **v.45** ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης^{μ.ν} ἐνάτης^{τ.κ}. **v.46** περὶ δὲ τὴν ἐνάτην^{μ.ν} ἐνάτην^{τ.κ} ὥραν ἀνεβόησεν ὁ ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων ἠλι ἠλι λαμὰ^μ λαμὰ^{τ.κ} σαβαχθανι τουτ' ἐστὶν θεέ μου θεέ μου ἵνα^μ τι^μ ἵνα^{τ.κ.ν} με ἐγκατελίπες.

47* με ἐγκατέλιπες. τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι ἠλίαν
 48 φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ αὐτῶν καὶ λαβῶν σπόγγον πλή-
 49 σας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον
 50 ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἠλίας σώσων αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς πάλιν κράζας
 51* φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα. καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ
 ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι
 52* ἐσχίσθησαν. καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεφώθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κε-
 53 κοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη. καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν
 ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.
 54 ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν ἰησοῦν ἰδόντες τὸν
 σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες ἀληθῶς θεοῦ
 55 υἱὸς ἦν οὗτος. ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι
 αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ.
 56* ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου καὶ ἰωσὴ μήτηρ
 57* καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου. ὁπίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος
 πλούσιος ἀπὸ ἀριμαθαίας τοῦνομα ἰωσήφ ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ
 58* ἰησοῦ. οὗτος προσελθὼν τῷ πιλάτῳ ῆτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ τότε ὁ
 59* πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ ἰωσήφ
 60 ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ. καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ
 μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ
 61* θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ ἡ
 62 ἄλλη μαριά καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. τῇ δὲ ἐπαύριον ἦτις ἐστὶν
 μετὰ τὴν παρασκευὴν συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς
 63 πιλάτον. λέγοντες κύριε ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν
 64* μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον
 ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψω-
 σιν αὐτόν καὶ εἰπῶσιν τῷ λαῷ ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη
 65* πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ πιλάτος ἔχετε κουσιωδίαν

v.47 τινες δε των εκει εσηκοτων^v εστωτων^{τ.μ.κ} ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος. **v.51** και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη απ^v εις^{τ.μ.κ} δυο^{τ.μ.κ} απο^{τ.μ.κ} ανωθεν εως κατα εις^v δυο^v και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν. **v.52** και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθησαν^v ηγερθη^{τ.μ.κ}. **v.56** εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωσηφ^v ιωση^{τ.μ.κ} μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου. **v.57** οπιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθαιας τουνομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευθη^v εμαθητευσεν^{τ.μ.κ} τω ιησου. **v.58** ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι το^{τ.μ.κ} σωμα^{τ.μ.κ}. **v.59** και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο [εν]^v σινδονι καθαρα. **v.61** ην δε εκει μαριαμ^v μαρια^{τ.μ.κ} η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου. **v.64** κελουσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτος^{τ.μ.κ} κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης.

υπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφάλισαντο τὸν 66
τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

ὁπὲ δὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων ἦλθεν μαρία ἡ 28*
μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη μαριὰ θεωρῆσαι τὸν τάφον. καὶ ἰδοὺ σεισμός 2*
ἐγένετο μέγας ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀπε-
κύλισεν τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ 3*
ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιῶν. ἀπὸ 4*
δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς οἶδα 5
γὰρ ὅτι ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. οὐκ ἔστιν ὧδε ἠγέρθη γὰρ 6*
καθὼς εἶπεν δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος. καὶ ταχὺ 7
πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν
καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε ἰδοὺ εἶπον
ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς 8*
μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ὡς δὲ ἐπορεύοντο 9*
ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ὁ ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς
λέγων χαίρετε αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ
προσεκύνησαν αὐτῷ. τότε λέγει αὐταῖς ὁ ἰησοῦς μὴ φοβεῖσθε υπάγετε 10*
ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν γαλιλαίαν κάκει
με ὄψονται. πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες 11
εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. καὶ συ- 12
ναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβουλίον τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ
ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις. λέγοντες εἶπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς 13
ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ 14*
τοῦ ἠγεμόνος ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσομεν.
οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν καὶ διεφημίσθη ὁ 15*

v.65 εφη δε^{Τ.Μ.Κ} αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ως οιδατε. **28 v.1** οφε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαριαμ^ν μαρια^{Τ.Μ.Κ} η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον. **v.2** και ιδου σεισμος εγενετο μεγας αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου και^ν προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο^{Τ.Μ.Κ} της^{Τ.Μ.Κ} θυρας^{Τ.Μ.Κ} και εκαθητο επανω αυτου. **v.3** ην δε η ειδα^ν ιδεα^{Τ.Μ.Κ} αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ως^ν ωσει^{Τ.Μ.Κ} χιων. **v.4** απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγεννηθησαν^ν εγενοντο^{Τ.Μ.Κ} ως^ν ωσει^{Τ.Μ.Κ} νεκροι. **v.6** ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο^{Τ.Μ.Κ} κυριος^{Τ.Μ.Κ}. **v.8** και απελθουσαι^ν εξελθουσαι^{Τ.Μ.Κ} ταχυ απο του μνημειου μετὰ χαρας μεγαλης εδραμον απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου. **v.9** ως^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} επορευοντο^{Τ.Μ.Κ} απαγγειλαι^{Τ.Μ.Κ} τοις^{Τ.Μ.Κ} μαθηταις^{Τ.Μ.Κ} αυτου^{Τ.Μ.Κ} και ιδου ο^{Τ.Κ} ιησους υπηνητησεν^ν απηνητησεν^{Τ.Μ.Κ} αυταις λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω. **v.10** τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν και^Μ εκει^Μ κακει^{Τ.Κ.ν} με οψονται. **v.14** και εαν ακουσθη τοουτο επι του ηγεμονος ημεις πεισομεν [αυτον]^ν αυτον^{Τ.Μ.Κ} και υμας αμεριμους ποιησομεν.

- 16 λόγος οὗτος παρά ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς.
- 17*, 18* καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ
- 19* καὶ ἐπὶ γῆς. πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
- 20* διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀμήν.

v.15 οἱ δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ως εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον [ημερας]^v. **v.17** και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω^{τ.μτ.κ} οἱ δε εδιστασαν. **v.18** και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι [της]^v γης. **v.19** πορευθεντες συν^{τ.κ.ν} μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτοις εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος. **v.20** διδασκοντες αυτοις τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος αμην^{τ.μτ.κ}.